Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2284 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 7 septembrie 1956

Drum liber INIȚIATIVEI TINEREȘTI

In legătură cu extinderea în regiunea Cluj a acțiunii de însilozare a furajelor

S-au scurs aproape 30 de zile de cînd „Scînteia tineretului" a informat pe cititorii săi că utemiștii din G.A.S. Jimbolia, regiunea Timișoara, au pornit o acțiune valoroasă: patronarea de către organizația de bază U.T.M. a însilozării nutrețurilor pentru iarnă.

Despre această inițiativă tinerească s-a aflat și în regiunea Cluj. In urma chemării tinerilor de la Jimbolia, utemiștii și tinerii din gospodăriile de stat Gherla și Zalău și-au luat angajamentul de a le urma exemplul. In răspunsurile la chemare, tinerii de la G.A.S. Gherla s-au angajat că vor însiloza în condiții optime 535 tone, iar cei de la G.A.S. Zalău — 780 tone de nutrețuri. La secția Dej a gospodăriei de stat Gherla, tinerii au început entuziaști munca de însilozare și, numai în cîteva zile, au pregătit silozurile și au însilozat apoi peste 10 tone nutreț.

Extinderea acestei inițiative și în alte locuri nu a constituit însă o preocupare de seamă pentru comitetul regional și pentru comitetele raionale U.T.M. din regiunea Cluj. La o săptămînă de la apariția în presă a chemării tinerilor de la G.A.S. Jimbolia, mulți activiști, printre care și tovarășul Liviu Arhideanu, prim secretar al comitetului regional U.T.M., se întrebau:

— Ce conține chemarea? In ce ziar a apărut? Cînd?

Comitetul regional U.T.M. s-a mulțumit să dea un telefon, cu destulă întîrziere, la Comitetul raional U.T.M. Zalău și să traseze primului secretar sarcina de a „transplanta" inițiativa și în gospodăriile colective. Mai apoi, într-o ședință cu primii secretari ai comitetelor raionale, tovarășul Arhideanu a întrebat: „Ați auzit despre o inițiativă a tinerilor din Jimbolia?" Majoritatea au dat din umeri. Nu auziseră despre așa ceva. Ca urmare, tovarășul Arhideanu a trasat primilor secretari raionali sarcina să studieze ziarul cu pricina și să dea curs inițiativei. Atît.

Să mergem deci în raioane, să vedem cum au înțeles primii secretari să îndeplinească această sarcină.

In regiunea Cluj există condiții și posibilități suficiente pentru a da drum liber inițiativei tinerești de la G.A.S. Jimbolia. Sînt în regiune 10 gospodării de stat, o stațiune experimentală a I.C.Z., numeroase gospodării colective și sate unde această inițiativă s-ar putea aplica cu succes. La gospodăria colectivă din comuna Unguraș, raionul Dej, însilozarea a început. S-au pus deja la siloz 200 tone de nutrețuri. In alte gospodării colective se fac pregătiri intense. Despre aceste pregătiri și acțiuni — la care, fără doar și poate, tineretul are o oarecare contribuție — iată ce ne-a spus tovarășul Prisecan Vasile, primul secretar al Comitetului raional U.T.M. Dej: „N-am auzit nimic... Poate să se fi făcut... Am aflat de ceva la G.A.S. Dej... dar nu știu dacă e sigur..."

Și în vreme ce tov. Prisecan n-a auzit și nu știe nimic, la gospodăriile colective din Viile Dejului, Recea-Cristur, Urișor, Fodora, se pregătesc condițiile pentru însilozare, iar la gospodăria colectivă din Cîțcău însilozarea a și început. Dacă ar fi fost interes pentru extinderea inițiativei, tov. Prisecan ar fi știut că în comuna Reteag, de pildă, în curtea dispensarului veterinar, există un siloz cu o capacitate de 50 m. cubi, care ar putea fi curățat și pregătit de către tineri.

Anul trecut, gospodăriile colective din Glod și Bîrsău nu au avut baza furajeră asigurată în suficientă măsură; nici anul acesta nu se fac încă eforturi pentru înlăturarea acestei deficiențe. Dacă tinerii colectiviști ar avea puțină inițiativă, ar putea să ajute gospodăriile, însilozind colete și frunze de sfeclă, porumb furajer și alte nutrețuri.

Activiștii Comitetului raional U.T.M. Beclean au auzit despre inițiativă. Dar... după aproape o lună de zile. Abia acum urmează să prelucreze chemarea, să facă ședințe pentru analizarea condițiilor existente. Dacă inițiativa tinerilor din Jimbolia va fi aplicată în acest raion — nu știm. Dar un lucru este cert: treburile merg și aci greu.

Anul trecut, la Chiraleș s-au organizat demonstrații practice de însilozare. Există acolo două gropi cu o capacitate de trei vagoane. Oare aici organizația U.T.M. nu a putut porni acțiunea de însilozare? De asemenea se poate însiloza în Sîngeorgiu-Nou (unde există și mașina de tocat mecanică și siloz), la Siniacob, Uriu, Cristești și altele.

Tovarășul Andrei Vereș, prim secretar al Comitetului raional U.T.M. Beclean, cunoaște puțin aceste condiții și nu ia măsuri pentru folosirea lor.

Condiții de însilozare există și în alte raioane. In raionul Bistrița (prim secretar al Comitetului raional U.T.M.—Pop Izidor) se poate face însilozarea în comunele Albești, Jeica, Unirea, Iad, în raionul Cluj (prim secretar al comitetului raional U.T.M. — Costea Gavrilă) la Gilău, Cara și altele.

De ce nu există mai multă operativitate în aplicarea inițiativei? Pentru că unii activiști ai comitetului regional și comitetelor raionale U.T.M. își înțeleg în mod îngust sarcinile și de multe ori trec pe lîngă lucruri importante fără să le vadă. Activiștii comitetului regional și ai comitetelor raionale U.T.M. așteaptă instrucțiuni speciale, ședințe speciale și sarcini speciale, pentru aplicarea unei inițiative atît de simple și de folositoare.

Orientarea și operativitatea sînt calități indispensabile organelor de conducere ale organizației noastre. Dacă s-ar ține seama de acest lucru, activiștii comitetului regional și ai comitetelor raionale U.T.M. ar obține rezultate superioare în cunoașterea și răspîndirea largă în rîndurile tineretului din regiune a acțiunii de însilozare a nutrețurilor pentru iarnă.

M. MUNTEANU
M. OPREA

Ansamblul artistic indian format din dansatori și cîntăreți va sosi în Capitală

In ziua de 10 septembrie va sosi în Capitală un ansamblu artistic indian, format din dansatori și cîntăreți — maeștri ai artei indiene.

Ansamblul va da spectacole în sala „Patria" în zilele de 11 și 12 septembrie și la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. în ziua de 15 septembrie.

Programul spectacolelor este compus din cîntece și dansuri. Spectacolele încep la ora 20. Biletele se găsesc de vînzare la Casa Teatrului Național din Calea Victoriei nr. 42 și la casa cinematografului „Patria".

TRIBUNA EXPERIENȚEI INAINTATE

Maistrul și absolvenții

Tînărul maistru Nicolae Hurubeanu e șeful atelierului de montaj utilaj pneumatic la uzinele „Independența" din Sibiu. După ce ca profesor maistru la școala metalurgică, patronată de uzină a contribuit cu toată priceperea la pregătirea celor cîteva promoții de metalurgiști, el îi conduce mai departe în viață pe foștii săi elevi, ca șef de atelier la uzină.

Acum avea să culeagă roadele semințelor semănate.

Răspunzînd de planul afectat atelierului pe care avea să-l conducă, trebuia să lucreze cu lucrătorii calificați de el însuși.

Vor fi oare aceștia la nivelul sarcinilor?

Grea îndoială — dovedită însă, în cele din urmă, neîntemeiată. Nu sînt lucrători „grozavi", dar, dornici de a se perfecționa, foștii elevi, constituiți în brigada condusă de Simion Răhăianu, sînt azi mîndria maistrului Hurubeanu, mîndria atelierului.

Brigada de tineret a atelierului montaj pneumatic al uzinelor „Independența" e formată din 14 oameni. Proveniți din trei promoții de absolvenți ai școlii metalurgice, lucrătorii sînt toți tineri, utemiști, între 17 și 21 de ani. Tinerețea lor nu împiedică prin nimic ca săgeata, care reprezintă indicele lor de producție, să urce în permanență peste linia ce marchează depășirea de 100 la sută. Și nu o dată, datorită atelierului lor, planul uzinei a fost salvat la sfîrșit de lună, cînd piesele veneau la montat tîrziu din cauza deficiențelor din alte sectoare. Cu ajutorul unor tineri ca Niculae Popa, Ion Paștiu, Sabin Iliescu, Virgil Stamate și alții, toți din această brigadă, lucrul a fost posibil.

Realizarea planului este preocuparea de căpetenie a brigăzii lui Răhăianu.

Pentru a atinge acest obiectiv, tinerii au pornit de la **amenajarea locului de muncă.**

Piesele aduse pentru a fi ajustate, rectificate, asamblate sînt așezate într-o ordine perfectă. Curățenia este nu numai respectată, dar și făcută de toți. Prin această măsură tinerii asigură lucrului un ritm constant, își ușurează munca. Sculele și utilajele cu care lucrează sînt și ele păstrate și întrebuințate cu mare grijă.

In decursul timpului, ei au fost sistematic educați în spiritul grijii față de bunul obștesc. **Acum, nimic nu este aruncat, nimic nu este nefolosit.** Deși într-un sector unde economiile se fac cu greu, tinerii din brigada lui Răhăianu au făcut economii în valoare de peste 2.800 lei într-o singură lună.

Prin recuperări de diferite piese mici precum și printr-o mai rațională folosire a materialului consumabil (bumbac, ulei, pînze de bomfaer, pile), sîntem siguri că vom găsi izvorul unei economii de peste 3.000 lei! — făgăduiesc pentru viitor ajustorii.

Greutățile sînt inevitabile. Atelierul, mic și nu prea bine utilat, face cu greu față problemelor pe care le ridică diversitatea comenzilor care se execută aici. Pentru a spori capacitatea de producție a atelierului, cu ajutorul brigăzii, maistrul Hurubeanu a conceput și aplicat pînă acum **opt inovații și raționalizări.**

Ultima inovație a rezolvat o problemă care dădea mult de furcă colectivului atelierelor.

Strunjirea — necesară efectuării conicității unor țevi de perforator — care se efectua greu ducînd la un număr important de rebuturi, a fost înlocuită cu o tehnologie superioară, bazată pe ambutizarea la ștanță.

Tînărul maistru Hurubeanu, membru al Comitetului orășenesc U.T.M. Sibiu, poate fi mulțumit.

Elevii pregătiți de el devin oameni de nădejde.

ED. MARCOVICI

Tineretul frate bulgar se află în primele rînduri ale constructorilor vieții noi, socialiste în R. P. Bulgaria. Iată în fotografia noastră pe unul din fruntașii tinerilor constructori bulgari — Enciu Ciacarov sudînd exteriorul instalației de gaze. El face parte din brigada tinerilor montatori de la fabrica de plumb și zinc B. G. Cărdjali și depășește regulat norma cu 140 la sută.

Vizita delegațiilor sindicale iugoslavă și greacă la Ploești

Membrii delegației sindicatelor iugoslave în frunte cu Djuro Salaj, președintele C.C.S. din R.P.F. Iugoslavia, au făcut joi o vizită în regiunea Ploești.

La uzinele constructoare de utilaj petrolifer „1 Mai", metalurgiștii au făcut membrilor delegației iugoslave o primire caldă, prietenească. Vizitînd uzinele, oaspeții și-au manifestat interesul față de desfășurarea procesului de producție elogiind utilajul petrolifer de înaltă tehnicitate fabricat în țara noastră.

Membrii delegației sindicatelor iugoslave au vizitat apoi spitalul și policlinica, cantina și clubul uzinelor, după care au avut o întîlnire cu activiști sindicali și muncitori fruntași ai uzinelor.

*

Delegația militanților sindicali din Grecia care se află în țara noastră la invitația C.C.S. a vizitat în dimineața zilei de joi Rafinăria nr. 1 din Ploești.

La sosire, membrii delegației au fost întîmpinați de tov. Manea Ionescu, directorul întreprinderii. Vizitînd rafinăria, oaspeții s-au interesat îndeaproape de procesul de rafinare a țițeiului, de condițiile de muncă și de trai ale distilatorilor, s-au informat cu privire la activitatea clubului, a dispensarului, creșei de copii, cabinetului tehnic.

Peste cîteva luni va intra în funcțiune primul reactor atomic montat în R.P.R.

Declarația acad. prof. H. Hulubei

In luna august s-a împlinit un an de la Conferința de la Geneva pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Cu acest prilej acad. prof. Horia Hulubei, directorul Institutului de fizică atomică al Academiei R.P.R. a avut o convorbire cu un redactor al Agenției „Agerpres" căruia i-a declarat următoarele în legătură cu stadiul actual al cercetărilor și realizărilor în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice în țara noastră.

Peste cîteva luni, la Institutul de fizică atomică al Academiei R.P.R. va intra în funcțiune primul reactor atomic montat la noi în țară — o pilă experimentală de 2.000 kw. Materialele și aparatura precum și asistența tehnică, au fost furnizate de Uniunea Sovietică.

Acest reactor va servi la cercetări fundamentale de fizica neutronului, la producerea de izotopi radioactivi necesari cercetărilor și aplicațiilor practice, precum și la formarea specialiștilor necesari în fizica nucleară.

Reactorul Institutului de fizică atomică va fi suficient, prin reactivitatea sa și prin numarul de canale, pentru a produce o bună parte din izotopii necesari în această primă fază de dezvoltare a cercetărilor nucleare în țara noastră.

Tot în lunile următoare — a spus în continuare acad. H. Hulubei — va intra în funcțiune un accelerator de particule de tip ciclotron și fazotron, furnizat de U.R.S.S. De asemenea, cercetătorii noștri au în construcție un accelerator electrostatic și un betatron experimental de 30 mev. Se proiectează și un accelerator linear-modern de mare energie.

In cursul anului viitor va fi terminat și un grup de laboratoare fierbinți, la diferite grade de radiație, unde vor fi preparați izotopii furnizați de acest reactor și de reactorii care vor mai fi construiți.

Toate aceste realizări sînt cu putință datorită sprijinului acordat de Uniunea Sovietică.

Statul nostru democrat-popular acordă o deosebită atenție cercetărilor în domeniul energiei atomice. După cum se știe, în anul 1955 a luat ființă pe lîngă Consiliul de Miniștri, Comitetul pentru energia nucleară avînd menirea de a coordona și a sprijini prin toate mijloacele dezvoltarea cercetărilor de fizică atomică și aplicațiile practice ale energiei atomice. De asemenea în cadrul Academiei R.P.R. a fost creat un institut de fizică atomică, iar celelalte institute ale Academiei R. P. R. ca: Institutul de cercetări agronomice, Institutul de energetică, Institutul de mecanică aplicată, Institutul de fiziologie normală și patologică, Institutul de chimie etc. și o serie de institute de cercetări de pe lîngă ministere, se pregătesc și se echipează în vederea dezvoltării cercetărilor cu noile mijloace de lucru oferite de energia atomică.

Cercetarea științifică în domeniul fizicii nucleului a luat o largă dezvoltare. Oamenii de știință atacă cu succes o serie de probleme ca descărcările de mare intensitate în gaze, problemele legate de razele cosmice etc. O parte din aceste lucrări sînt făcute în colaborare cu centrele de cercetări nucleare din U.R.S.S. și din țările de democrație populară, cu care se face un continuu schimb de informații.

O importanță mare se acordă formării noilor cadre de specialiști în fizica atomică și tehnica nucleară. In politehnici și în facultățile de fizică și chimie se predau cursuri pentru formarea cadrelor în această ramură, iar grupuri de ingineri, fizicieni, chimiști, biologi fac stagii de cîteva luni pe lîngă centrele nucleare din U.R.S.S.

La Căciulata

Sînt nenumărate locurile din patria noastră care vă atrag. Desigur, printre ele este și Căciulata. Nu-i așa că vă bucură această priveliște? Cu atît mai mult pe un viitor pictor.

Szabo Ion, student la Academia de arte plastice „I. Andreescu" din Cluj, pictează una din casele de odihnă care poartă sugestivul nume — „Vila florilor".

Intre cerc și atelier

Prietenia dintre elevii Ionescu Alexandru și Velcu Valeriu de la Școala medie de băieți nr. 4 „Grivița Roșie", părea că s-a terminat pentru totdeauna. Ionescu nu înțelegea cum de putuse Velcu să facă o asemenea ispravă. Amîndoi construiseră în cercul tehnic, după multe zile de trudă, „strungul pionieresc" de se minunaseră toți colegii... Stăteau în aceeași bancă, trecuseră acum în clasa a VIII-a și ori de cîte ori aveau prilejul, discutau despre metalurgie, încît Ionescu îl și vedea pe Velcu inginer în toată firea. Și iată că se înșelase.

La începutul anului școlar, elevii clasei a VIII-a primiseră vestea că pe lîngă studiul teoretic, vor face și ore de activitate practică în atelier. Erau primii elevi din țară care, încă de anul trecut, pășeau pe drumul politehnizării învățămîntului. Rămînea numai să se ceară consimțămîntul părinților, într-o adunare la școală și să se formeze după aceea o clasă (a VIII-a A) de 40 de elevi. Și Ionescu, și Velcu s-au bucurat mult. A doua zi însă Velcu a venit la școală, supărat cum nu fusese el niciodată și a cerut să fie mutat în altă clasă, paralelă. „De ce făcuse Velcu așa ceva? se întreba Ionescu. Să se fi temut oare de mașini? Nu se poate. Lui i-au fost dragi totdeauna mașinile. Sau l-a speriat ora pe care trebuia s-o facă în plus față de ceilalți elevi? Nici lucrul acesta nu-i de crezut". Se hotărîse ca nici să nu-l mai vadă.

...In prima sîmbătă în care avea să lucreze în atelier, Ionescu s-a sculat mai de dimineață ca de obicei. N-avea nimic deosebit de făcut, dar ziua aceasta el o socotea de mare însemnătate și în asemenea zile se deștepta totdeauna mai devreme. Venise la școală, își întîlnise colegii și, împreună cu dirigintele clasei, s-au prezentat la atelierul Școlii profesionale de ucenici a complexului „Grivița Roșie". Atelierul, foarte aproape de școală, era o încăpere mare și luminoasă în care îi așteptau 40 de locuri de muncă cu trusă individuală de lăcătușerie. In sertarul din dreptul fiecărei menghine stăteau rînduite ciocane, pile de toate formele și mărimile, echere metalice, compase, pe care Ionescu le cunoștea aproape numai din auzite. Iată și strungul! Cît de mare arată pe lîngă cel construit de el și de Velcu în cerc! Ionescu se apropie de el, dar bucuria îi pieri pentru o clipă cînd în urechi îi sunară cuvintele maistrului Ene Florea: „Nimeni nu umblă la mașini fără permisiunea noastră. Trebuie mai întîi să învățați!" „Să învățăm? Bine vom învăța!" își zise Ionescu așteptînd indicațiile maistrului.

Munca în atelier a început însă abia în a doua sîmbătă. In prima, elevii au făcut numai cunoștință cu mașinile, iar maistrul le-a explicat programul învățămîntului practic, care cuprindea următoarele teme: elemente de tehnica securității muncii, cunoștințe despre materiale de lucru, cunoașterea și întrebuințarea instrumentelor de măsurat, îndreptarea metalelor, tăierea, trasarea pieselor, filetarea, tratamente termice, șlefuirea și finisarea etc.

După cîtva timp elevii executaseră prima piesă. Era un dorn despre care mulți dintre ei nici n-auziseră măcar, dar mi-te să-l lucreze cu mîna lor! Mai tîrziu li s-a dat să lucreze ciocanul de 200 de grame, care cerea însuși-

V. BARAN

(Continuare în pag. III-a)

Delegația oamenilor de artă și cultură din R.S.S. Ucraineană a părăsit Capitala

Joi dimineața a părăsit țara delegația de oameni de artă și cultură din R.S.S. Ucraineană care a participat la manifestările din cadrul Decadei literaturii și artei ucrainene. Delegația a fost compusă din academicianul Alexandr Korneiciuk, scriitor, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., membru al C.C. al P.C.U.S., conducătorul delegației, K. F. Dankevici, compozitor, artist al poporului din U.R.S.S., președintele Uniunii Compozitorilor din R.S.S. Ucraineană, N. M. Ujvii, artistă a poporului din U.R.S.S., președinta Asociației teatrale din R.S.S. Ucraineană, N. K. Belogurov, redactor șef al ziarului „Pravda Ukraini" și M. N. Ivanițki, candidat în științe istorice, vicepreședinte al asociației pentru legăturile culturale cu străinătatea din R.S.S. Ucraineană.

La plecarea de pe aeroportul Băneasa, delegația a fost condusă de tovarășii:

Ofelia Manole și Octav Livezeanu, vicepreședinți ai A.R.L.U.S.-ului; prof. univ. Pavel Țugui, acad. Mihai Beniuc, prim secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., dr. I. Bogdan, vicepreședinte al I.R.R.C.S., Eugen Rodan, secretar al ARLUS-ului, Cristea Pantazi, director general în Ministerul Culturii, Sanda Ranghet, secretar al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., Matei Socor, A. Mendelsohn, Zeno Vancea, maeștri emeriți ai artei din R.P.R., prof. univ. Jean Livescu, prorector al Universității „C. I. Parhon", Panait V. Cottescu, artist emerit, directorul Teatrului de Operă și Balet al R.P.R., prof. univ. Florica Mezincescu, Ilca Melinescu, directorul Editurii „Cartea Rusă", Aurel Mihale, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., N. Zlatev, director adjunct în Ministerul Afacerilor Externe, oameni ai artei și literaturii, numeroși membri ai A.R.L.U.S.-ului și artiști.

Au fost de față A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, V. F. Nikolaev, consilier și alți membri ai Ambasadei U.R.S.S.

Intreaga asistență a făcut o caldă manifestație de simpatie oaspeților, ovaționînd pentru prietenia indestructibilă dintre popoarele romîn și ucrainean.

(Agerpres)

In legătură cu... PUBLICISTICA

Firesc — Tudor Arghezi a reintrat în publicistica noastră. Prodigios, maestrul poate adăuga celor două volume de poezii apărute și epuizate simultan, un volum de articole și „tablete" — „Pagini de azi", să zicem, — căruia nu-i vedem altă soartă în librării decît cea a „Paginilor din trecut". Nu ne gîndim aici la o recenzie anticipată a acestui volum și nici să prezentăm — liniar măcar — cîteva din realizările publicistice recente ale lui Arghezi de o valoare, după părerea noastră, cel puțin egală cu poeziile sale de frunte din ultimul an. Justificarea acestei modestii ar fi impudică.

Publicistica noastră, sau și mai propriu — ziaristica, are în Arghezi un clasic. Intr-o artă atît de legată de minut, de clipă, dezvoltată în luptă disperată cu vremelnicia — Arghezi a adus o viziune, un stil de o durabilitate unică. Fecunditatea lui, influența sa asupra cuvîntului scris în presa romînească, nu au fost studiate.

Pentru ziarist, pentru omul obișnuit cu trepidația, nervii și graba redacției — apare stridentă liniștea și încetineala cu care se desfășoară oricare din articolele lui Arghezi. Nu este liniștea impasibilității, ci a meditației. Arghezi a introdus în gazetăria noastră — meditația, observația prelungă, minuțioasă, migăloasă, exprimarea ei complicată și fină, ca o pînză de păianjen. Meditația nu topește stările fundamentale de spirit ale ziaristului, — revolta, patima denunțătoare, entuziasmul, generozitatea, apărarea ardentă a intereselor populare. Le amplifică, și, desigur, le transfigurează. Marile pamflete argheziene înconjoară lent victima, o sugrumă stăpînit și bătrînește „cu cap" și „tactică", irezistibil. Ridiculizarea — splendidă ca forță — se face tot răbdător, insistent, cu tenacitate de burghiu. Entuziasmul e grav, echilibrat, cu acel scepticism sănătos și obligatoriu — al omului care a văzut, a trăit și a înțeles multe. Facilitățile sentimentaliste, gratuitățile convenționale, tehnica „optimismului" gol, ieftinătățile ziaristului „citit", cochet, per tu cu publicul — interzise!

Ciudat, omul acesta, care înseamnă atîta pentru presa noastră, nu simți, o clipă măcar, că a trăit, că a scris în redacție, pe colțul unui birou... Geo Bogza, Zaharia Stancu, aparțin oricum ziarului: paginile lor au mirosul plumbului de linotip, al „periilor" pe șpalt, al șpalturilor, al zincului. Articolul arghezian miroase a casă curată de cartier liniștit, cu marchiză și sufragerie cu bufete mari, pline cu dulcețuri, transperante de pînză lăsate-n jos vara, cu livadă și cîțiva stupi în curte, prin fagurii cărora paginile proprietarului au trecut în fiecare zi. Arghezi a adus în ziaristica noastră un vast univers domestic, străin deobicei ei, o optică specială, a casnicului, care trebuie să fie asimilată creator, în omenia și puritatea ei mai ales, sau cel puțin studiată de noi, azi. Meditația se întinde de la cuibul de rîndunici — în întreaga umanitate a construcției sale, primăvara — pînă la jocurile copiilor, de la moravurile vecinilor pînă la culorile fluturilor, — și în toate, cu un didacticism elegant, se descoperă valori durabile. Chiar și în „tabletele" care par a se depărta de casă, în articolele care „discută" țara — Arghezi nu părăsește poziția sa de superb gospodar înțelept. Urmăriți numai în celebrul „Baroane", desfășurarea blestemului și veți găsi imediat în substanța imprecației, argumentele și logica gospodarului. De pildă: „Mi-a ieșit o floare în grădină, ca o pasăre roșie rotată, cu miezul de aur. Ai prihănit-o. Ți-ai pus labele pe ea și s-a uscat. Mi-a dat spicul în țarină cît hulubul și mi l-ai rupt. Mi-ai luat poamele din livadă cu carul și te-ai dus cu el...". Plasticitatea expresiei este unică; nici un publicist romîn nu a consumat atîtea culori în scrisul său și de nenumărate ori, după lectura unui text arghezian, descurajezi. Fraza consacrată „gazetărească", adică pripită, descărnată, rece — e ucisă. Ziaristica noastră primește prin Arghezi o frază care o înnobilează, fraza în care joacă complicat și dificil culori și nuanțe, redîndu-i-se adverbului demnitatea uzurpată de incompetenți, subiectului — suita bogată care i se cuvine, lui, regelui frazei, iar predicatului — dinamismul și complementele care-i asigură forța.

Arghezi deschide drum în ziaristica noastră și tînărul ziarist care se ține departe de el, azi, e un spectacol trist. Spunem aceasta și dezvăluim — în același timp — mobilul acestor rînduri: asupra tinerilor noștri ziariști nu se exercită influența maeștrilor artei lor. Arghezi, slab cunoscut. Bogza — pentru cei mai mulți dintre ei, cîteva adjective, cîteva poeme în proză, care „asimilate", sună grandilocvent și fals. Violența admirabilă a lui Zaharia Stancu — o armă cu care nimeni nu știe să mai tragă. Cu mari reporteri străini — Ehrenburg, Kisch, Posner, — prea puțini sînt la curent. In schimb, de atîtea ori, — locul comun exasperat, uscăciunea fanteziei, reportajul fad, fraza plată, expresia ternă și așezată, superficialitatea și mai dureros ca orice, orgoliu și suficiență culturală. Peste toate acestea — să cadă cortina. Tot ce are intangibil arta noastră gazetărească — forța ideii comuniste, tradiția splendidă, maeștrii ei, curajul și demnitatea credinței, capacitate inepuizabilă de a discuta, convinge și atrage masele, — ne obligă...

RADU COSAȘU

NOUTAȚI ȘTIINȚIFICE

PRIVIȚI-L astăzi pe Marte!

Astăzi, Marte va trece — cum a trecut și în 1939, cum va trece și în 1971 — la numai 57.000.000 km. de noi. E maximum de apropiere pe care ne-o poate oferi „hora" în care planeta s-a prins s-o joace în jurul soarelui. Și totuși de ajuns, pentru ca în ciuda distanței de 150 de ori mai mare decît de la Pămînt la Lună, mii de telescoape să-și îndrepte țevile spre astrul roșiatic. După cum ne anunță oamenii de știință, Marte va fi fotografiat prin procedee electronice în diferite culori cu timpuri foarte mici de expunere; va fi observat și studiat prin cele mai moderne mijloace spectroscopice, polarimetrice și radiometrice.

Lumea astronomică internațională s-a pregătit din timp pentru ca știința să poată profita de această apropiere a planetei. Comitetul internațional Marte a organizat desfășurarea cercetărilor pe întregul nostru glob. Comitetele naționale își desfășoară febril activitatea în țările respective. In U.R.S.S. Comitetul național, condus de prof. N. P. Barabașev, desfășoară o activitate științifică intensă. Observatorul din București va aduce și el aportul său prin fotografierea planetei cu ajutorul instrumentului de 6 m. distanță focală și cu un dispozitiv de mărit imaginea de cca. trei ori.

In Africa, unde Marte se vede la zenit, deasupra capului, s-au întreprins expediții speciale. Pe muntele Palomar sau la Pulkovo, la Paris, la Pekin și la noi, în București, se caută răspunsuri la vechile întrebări.

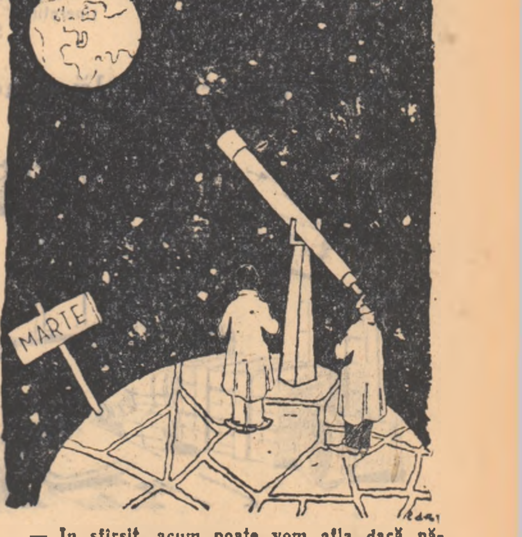
Ce sînt regiunile întunecate și „canalele" de pe Marte? Există oare viață pe Marte? Sub ce formă?

Iată doar cîteva din întrebările ce-i frămîntă în aceste zile pe astronomi ca și pe toți iubitorii de știință. Sînt întrebări îndeajuns de puternice ca să înfierbînte imaginația visătoare a pămîntenilor care, privind bolta înstelată încearcă să zîmbească milioanelor de nestemate ale cerului, căutînd în ele pe eventualii locuitori ai altor planete.

E imboldul firesc al străvechiului sentiment de bucurie atunci cînd vezi că sfera vieții se lărgește...

M. I. SAVEANU

INTRE MARȚIENI:

— In sfîrșit, acum poate vom afla dacă pămîntul e locuit.

Desen de L. DARIAN

Prin căminele tinerilor muncitori

Conform prevederilor legislației noastre socialiste, direcțiunile întreprinderilor au obligația să asigure funcționarea în bune condițiuni a căminelor muncitorești. Totodată însă, locatarii acestor cămine, în cea mai mare parte tineri, necăsătoriți, nu pot aștepta ca întreaga muncă de conducere și organizare a căminelor să stea doar în grija serviciilor social-administrative. Este de datoria organizațiilor U.T.M. ca, în colaborare cu organizațiile sindicale, să organizeze pretutindeni, iar acolo unde au organizat să întărească și să susțină comitetele de cămin.

Exemplul comitetelor de cămin fruntașe arată că acestea pot să aibă un rol mare atît în gospodărirea acestor instituții cît și în asigurarea în cadrul lor a unei bogate vieți cultural-sportive. Într-un comitet de cămin, responsabilul cultural, sportiv, cu sprijinirea conducerii, cu asigurarea curățeniei și igienei — fiecare are un larg cîmp de activitate.

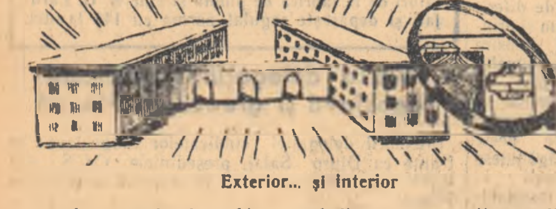
Totodată, comitetele de cămin, cu sprijinul organelor U.T.M. și sindicale, trebuie să aducă cerințele juste ale locatarilor la cunoștința direcțiilor de întreprinderi, în vederea satisfacerii lor în cele mai bune condițiuni.

Să prețuim ce ne-a dat poporul

Pietonul ce trece întîmplător pe Bulevardul Muncii, rămîne plăcut impresionat de frumusețea impunătoare a blocurilor muncitorești de la numerele 49-51, în care locuiesc tineri angajați ai uzinelor „23 August". Înconjurate de spații verzi și avînd o construcție modernă, aceste blocuri te îmbie parcă să le vizitezi. Dacă dai curs acestei ispite însă, vei găsi dincolo de zidurile impunătoare, aspecte ce te vor impresiona plăcut precum și neașteptate deziluzii. Acest fapt e condiționat de dormitoarele în care întîmplarea te-a dus.

De nimerești în dormitoarele în care locuiesc tineri ca Nathan Bergher, Anghel Andrei, Nicolae Chirnoagă și alții, vei fi pus în fața unei neașteptate deziluzii. Pe mese, prin sertarele dulapurilor, pe paturi și pereți a pus stăpînire dezordinea. Îți vine greu să crezi că în ciuda sforțărilor depuse pentru a crea condiții optime de viață, mai există asemenea tineri lipsiți de cel mai elementar simț gospodăresc, de grijă față de bunurile obștești.

Desigur că aspectul respingător pe care îl prezintă dormitoarele acestea din urmă, se datorește celor ce locuiesc în ele. Acest aspect însă, poartă vizibil în el

Exterior... și interior

În care locuiesc tineri ca Alexandru Voicu, Teodor Stan, sau tinere ca Maria Avram, Emilia Alexe, Ecaterina Wentzel, ordinea și curățenia dovedesc cu prisosință atît nivelul de cultură al acestor locatari cît și faptul că ei știu să prețuiască eforturile poporului muncitor căruia îi datorează actualele condiții în care trăiesc.

Pătrunzînd însă în dormitoare ... și lipsuri ce aparțin comitetului U.T.M. al uzinelor „23 August" care nu numai că se ocupă în insuficientă măsură de educarea cetățenească, culturală a tinerilor, dar nici nu activizează suficient comitetul de cămin și tolerează chiar comportarea necivilizată a unor locatari, comportare care în bună parte le este cunoscută membrilor comitetului.

PETRE VEDEA

Gospodine la casa lor

Sirena uzinelor textile „Moldova" din Botoșani sună prelung. Sute de tinere textiliste, după ce își predau locurile de muncă schimbului următor, se îndreaptă spre ieșire. Primul punct spre care se îndreaptă tinerele textiliste este căminul: o clădire impunătoare, în mijlocul aleilor și rondurilor de flori, la geamurile căreia se văd de departe perdelele așezate cu multă grijă.

Te interesează poate întrebarea celor 11 dormitoare sau organizarea vieții de cămin a tinerelor? După ce ai făcut o vizită prin dormitoare, vei afla ce dorești. Îți dai seama că preocupările tinerelor din cămin sînt asemănătoare cu preocupările unei bune gospodine. Însă aici se naște ceva cu totul deosebit: este preocuparea colectivă. Înțelegerea colectivă a tinerelor pentru a gospodări un cămin al unui colectiv.

Și ce face o gospodină la casa ei? Aceasta o știe oricine. Îi place în primul rînd ca fiecare lucru să fie la locul lui. În același timp o gospodină bună are gusturi estetice.

Despre aceste lucruri te poți convinge cînd intri în căminul textilistelor.

În orice dormitor vei găsi paturile aranjate, pe noptiere — cusături, la geamuri — perdele, pe pereți — tablouri, iar pe măsuțe — flori.

Nu a fost chiar așa de simplu pînă cînd s-a ajuns ca încăperile căminului de aci să te îmbie la o odihnă plăcută. Utemista Paraschiva Cobzaru și alte tinere din comitetul de conducere a căminului povestesc cum înainte cu mai multe luni, în dormitoarele cu nr. 3 și 5, dezordinea și pe alocuri murdăria făceau casă bună.

Comitetul de cămin — care aici există și activează — a folosit exemplele bune. El a chemat cîteva tinere din aceste încăperi cărora le-a arătat celelalte dormitoare. Fetele în cauză s-au simțit „ținute" la început, dar această metodă a dat rezultate.

A doua zi fetele au făcut curățenie, au spălat dușumeaua, au șters geamurile, apoi au așezat perdelele și au pus pe masă flori în fiecare zi. Acum cîte un grup de fete se ocupă de curățenie.

Au ajutat mult inițiativele luate de comitetul de conducere a căminului — consfătuirile, vizitele reciproce între dormitoare — astfel întîlnindu-se o întrecere pentru cel mai frumos dormitor.

Dormitoarele, amenajate cu mult gust, nu se deosebesc acum decît prin preocupările locatarelor. Dormitorul nr. 3 este „dormitorul artistelor". O mare parte din timpul lor liber, tinerele Maria Voltescu, Maria Milistea, Elena Podaru, Elena Măzăreanu și altele și-l petrec activînd în cadrul echipelor artistice ale clubului uzinei. După ieșirea din schimb, ele se odihnesc puțin, își aranjează lucrurile în dormitor, apoi se îndreaptă spre club la repetiție.

Dormitorul nr. 1 este dormitorul „studentelor". Mai multe tinere textiliste din acest dormitor, printre care și Elena Ion, Floarea Chiriță, Ecaterina Cenușă, se pregătesc în timpul liber, aici, în cămin, pentru a urma clasa a IX-a la cursul serial muncitoresc. Elena Ivan este „poeta" textilistelor. Am găsit-o preocupată de găsirea unor teme pentru o poezie pe care dorește să o prezinte la concursul literar organizat de comisia regională a Festivalului Tineretului. Tot în această cameră o găsești și pe pictorița Maria Onofrei, bucuroasă că a găsit tema pentru noul său tablou. Astă toamnă s-a organizat în cadrul căminului un cerc de croitorie. Erau multe amatoare pentru a învăța arta confecționării unei rochii, dar cursul nu a durat multă vreme. Profesoara a plecat din localitate iar de cercul de croitorie nu s-a mai interesat nimeni. Păcat.

Pe baza planului lunar de muncă pe care și-l întocmește comitetul de conducere al căminului, în frunte cu tovarășa Elena Rotaru, tinerele din cămin fac cunoștință cu eroii romanelor lui Șolohov și Sadoveanu. Zilnic în sala de lectură a căminului găsești multe dintre textiliste citind. 170 dintre ele sînt înscrise la concursul „Iubiți cartea". Există și 40 purtătoare ale insignei.

Tinerele textiliste de la uzinele „Moldova" din Botoșani își organizează astfel viața, își îngrijesc astfel căminul încît orele petrecute aici să fie plăcute și folositoare.

AURELIA CACINA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Suceava

Activitate culturală „model"

Sala de lectură a uzinelor „REPUBLICA" din Capitală, a fost transformată în magazie, iar cărțile se odihnesc pe o masă de șah — transformată de administrator în birou.

Sub ochi blajini

Era încă ziuă cînd am intrat într-unul din blocurile orășelului muncitoresc în care locuiesc mulți din muncitorii uzinei de tractoare „Ernst Thälmann", din Orașul Stalin. Am întîlnit cîțiva din locatari pe care îi cunoșteam din uzină.

Tînărul Ion Pavel, strungar la sectorul uzinaj-motor, m-a invitat să-i văd camera.

— Aici locuiesc împreună cu Constantin Pîrvulescu, ajustor în același sector cu mine. El învață la liceul seral.

Cum am intrat pe ușă mi-am putut da seama de simțul gospodăresc al celor doi locatari. Camera era bine aranjată, cu mult gust. Pe pereți — tablouri. La radio se transmitea o piesă. Lîngă radio, diferite cărți printre care „Așa s-a călit oțelul" de N. Ostrovski, „Al nouălea val" de Ilya Ehrenburg și cîteva cărți tehnice, citite cu drag de cei doi tovarăși.

Într-un tîrziu, mi-am luat rămas bun.

...Între timp, afară se făcuse întuneric. Pe coridoare domnea o beznă de nepătruns. Trebuia să mergi cu băgare de seamă nu cumva să te împiedici de ceva. Să vezi numerele camerelor scrise pe uși — nici vorbă. „Conducerea administrativă a uzinei se mulțumește să încaseze chiria, fără ca să ne asigure și o continuă îmbunătățire a condițiilor noastre de cazare. De fapt, de cînd s-au hotărît ultimele măsuri cu privire la condițiile de cazare, nu s-a schimbat nimic. Camerele sînt mici și ar trebui văruite mai des, lucru care nu se face. După orele de lucru pe care le prestăm în turnătorie, sectoare prelucrătoare și alte locuri de muncă — povestește tov. Constantin Marinescu, membru în comitetul de pavilion — am vrea să ascultăm uneori o emisiune de radio. Deși toate camerele au instalațiile făcute, totuși conducerea uzinei nu se îngrijește să ne instaleze difuzoare".

În cartea de reclamații, locatarii au semnalat multe din lipsurile existente. Rezolvarea acestor cerințe s-a făcut însă în mod birocratic. Lucrările rămîn în majoritatea cazurilor în aceeași stare. Instalațiile de apă, chiuvetele rămîn defecte, curentul se întrerupe adeseori, nu s-au pus perdele la toate geamurile.

Sînt lipsuri multe. O parte din ele se datoresc comitetului pe pavilion condus de tov. Ion Constantinescu. Acest comitet ține foarte rar ședințe cu tineretul și nu insistă în suficientă măsură pentru ca lipsurile să fie remediate. În cămin încă nu s-au ținut ședințe educative, nu s-au făcut recenzii colective de cărți, nu sînt folosite forme vii în munca cu tineretul.

În general, un asemenea comitet nu trebuie să fie „papă-lapte", ci un luptător activ, contra birocratismului și nepăsării față de nevoile oamenilor.

La conferința comitetului U.T.M. pe uzină s-a arătat că administratorul Spiridon Bebelea i-a bătut pe cîțiva locatari. Acesta are metodele lui învechite pentru „educarea" tineretului. El are curajul să vorbească despre toate acestea cu zîmbetul pe buze.

La subsolul pavilionului s-a înființat o bucătărie comună unde tinerii își pregătesc uneori mîncarea. Mulți din ei însă nu se pricep, le vine greu să gătească și de aceea mănîncă hrană rece. Ar trebui ca toți să mănînce la cantină trei mese pe zi.

E necesar ca conducerea uzinelor „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, în frunte cu tovarășul Virgil Actarian să coboare cît mai des în mijlocul tinerilor din cămine, să le asculte părerea și să ia măsuri grabnice pentru îmbunătățirea condițiilor lor de trai, deoarece uzina are toate posibilitățile să facă acest lucru.

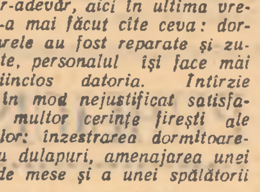
CAROL SZABO
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Stalin

O grijă în plus? Nu! Zece griji în minus!

„...Da, tovarășe, au fost neajunsuri în munca administrației, ca și în comportarea tinerilor, dar acum... lucrurile s-au aranjat. Comitet de cămin? Nu avem. Ne-am gîndit să nu punem prea multe griji pe capul tinerilor, și în plus... nici n-ar avea ce face un asemenea comitet!"

În rezumat acestea sînt concluziile tovarășului Florea Vintilă, secretarul comitetului U.T.M. de la complexul ceferist bucureștean „Grivița Roșie", referitoare la căminul complexului, în care sînt cazați numeroși tineri.

Într-adevăr, aici în ultima vreme s-a mai făcut cîte ceva: dormitoarele au fost reparate și zugrăvite, personalul își face mai conștiincios datoria. Întîrzie însă în mod nejustificat satisfacerea multor cerințe firești ale tinerilor: înzestrarea dormitoarelor cu dulapuri, amenajarea unei săli de mese și a unei spălătorii

pentru lenjerie. Ca urmare, inexistența dulapurilor îi silește pe tineri să înșiruie haine și diferite obiecte de-a lungul pereților, lucru care nu numai că este păgubitor, dar dă și un aspect neplăcut dormitoarelor. Lipsa unei săli de mese ce ar putea fi folosită pentru aperitive mărește dezordinea în dormitoare, iar faptul că nici pînă acum conducerea administrativă nu s-a îngrijit de înființarea unei spălătorii, face ca tinerii să cheltuiască mult pentru a-și pune la punct lenjeria.

Vorbind despre căminul burlacilor din cadrul complexului, ar fi greșit să nu luăm în seamă și comportarea necivilizată a unora dintre cei ce sînt cazați aci. Spre exemplu, unii tineri, printre care strungarul Eremia Olteanu, lăcătușul Marin Radu și alții, certați cu disciplina și corectitudinea impuse de regulile igienei și reamintite de regulamentul de ordine interioară, nu numai că se culcă în pat îmbrăcați, încălțați, fac dezordine în dormitor, dar se dovedesc și obraznici față de personalul de serviciu care încearcă să-i aducă la realitate.

Și ar mai fi ceva de spus: în fața dormitoarelor există o curte nu prea mare. Oare timpul petrecut la cămin nu ar fi cu mult mai plăcut, dacă curtea ar fi presărată cu ronduri de flori și verdeață? Cîteva după-amiezi de muncă unită a locatarilor ar fi suficiente pentru acest lucru.

Numai că lipsește mîna organizatoare, mobilizatoare, a organizației U.T.M. și a celei sindicale, care ar putea acționa foarte bine prin intermediul unui comitet de cămin. Comitet de cămin — aceasta nu ar fi pentru tineri o grijă în plus, ci un ajutor spre a scăpa de zece griji reale de astăzi.

SABIN IONESCU

Școala dorită

Pe malul drept al Olteului, locuitorii comunei Lăcusteni (regiunea Craiova) au ridicat o nouă școală. Clădirea înaltă predomină satul. Ea cuprinde trei săli mari de clasă, o cameră pentru bibliotecă, una pentru cancelarie, alta pentru personalul de serviciu și un hol mare. Țăranii muncitori din Lăcusteni și-au împlinit acum visul lor de demult. Nu o dată părinții celor ce-au construit azi școala, au strîns bani și materiale pentru acest lăcaș de cultură. Dar de fiecare dată apărea în curtea lui Lache Ștefănescu, fost învățător — azi chiabur — cîte un grajd, fierărie sau alte acareturi.

Iată că în anii puterii populare, țăranii muncitori din Lăcusteni au construit o școală prin autoimpunere și muncă obștească. În acțiunea de procurare a materialelor, la lucrările de construcție, comuniștii Gheorghe Bălașa, Ilie Popescu, Constantin Cazan precum și învățătorul Andrei Gandrabura au muncit fără preget. Exemplul lor a fost urmat și de utemiștii din satul Gănești, care au contribuit din plin la fabricarea cărămizilor, la săpatul temeliei, la ridicarea zidurilor, la executarea tîmplăriei și la alte lucrări. În cadrul unei adunări generale a organizației de bază U.T.M., ei au hotărît ca construcția școlii să fie declarată șantier al tineretului și să fie terminată în cinstea zilei de 23 August. Cele hotărîte s-au înfăptuit.

La ridicarea noului local al școlii tinerii Constantin Stancu, Nicolae Șerbănescu, Constantin Dragu, Ion Tiru și alții au obținut realizări frumoase.

Corespondent
VICTOR POPESCU

Din regiunea București

Pregătiri pentru însămînțările de toamnă

În aceste zile oamenii muncii de pe ogoarele regiunii București se pregătesc intens pentru campania însămînțărilor de toamnă. În cele 1007 centre pentru condiționarea și tratarea semințelor dotate cu trioare, vînturătoare, selectoare etc., care funcționează în regiune, au fost pregătite pînă acum 8233 tone de semințe.

În ultimul timp în regiune s-au intensificat și lucrările de pregătire a terenurilor pentru însămînțările de toamnă. Astfel pînă în prezent au fost arate 116.770 hectare, iar pe 6490 hectare s-au încorporat 107.940 tone de îngrășăminte naturale.

Toate gospodăriile agricole colective din regiune au identificat cele mai bune terenuri pentru însămînțarea grîului.

(Agerpres)

Căutînd marile drumuri ale viețuitoarelor Mării Negre...

Trecînd zilele acestea prin Constanța, am avut impresia că orașul a devenit mai mic, că străzile sale s-au strîmtat, că drumurile s-au îngustat. La orele prînzului, o avalanșă de oameni zgomotoși, inundă artera principală și ulițele din jur, luînd cu asalt localurile și grădinile restaurantelor. Apoi toată această mulțime bronzată, puțin obosită de tortura soarelui, se îndreaptă liniștită din nou spre plaja mării sau își așteaptă cuminte rîndul în fața stației autobusului de Mamaia. Devin și eu fericitul posesor al unui bilet de călătorie și al unui loc în picioare... Apoi, la „Pescărie" debarc strivit și sufocat din mașina care-și continuă drumul spre vila „1 Mai".

Pragul modestei căsuțe pe care o am în față nu prea e călcat de gazetari. Aci eforturile oamenilor nu sînt calculate în mii de tone de pește scos din mare. Aceasta în primul rînd pentru că instituția la care mă aflu în vizită — Stațiunea de cercetări piscicole marine — nu-și propune așa ceva. Întîlnesc aci prieteni vechi, cu care am stat de vorbă cu doi ani în urmă despre o problemă acută: ridicarea producției de pește. Problema rămîne și acum acută... Dar ca să putem înțelege mai bine cum stau lucrurile, ar fi nevoie de cîteva precizări. Aci, la Mamaia, în această modestă clădire, lucrează un grup de pasionați cercetători ai marilor drumuri pe care le străbat viețuitoarele Mării Negre în peregrinările lor. Preocupările sînt împărțite: se cercetează migrațiunile peștilor, posibilitățile de hrană și reproducere pe care le oferă apele mării, pentru a se afla timpul și locurile cele mai nimerite pentru pescuit. Așa că, pentru aceasta au fost înființate patru puncte de observație la Sulina, Ciotic, Portița și „23 August".

Recent, pescadorul „Pălămida", avînd pe bord un ecograf, (aparat care înregistrează bancurile de pește din apropierea vasului) și-a acoperit puntea cu munți de hamsi detectați în acest fel. Aceasta însă nu înseamnă că specialiștii noștri în problemele piscicole cunosc de-acum marile drumuri ale viețuitoarelor Mării Negre. Pomeneam mai înainte despre un impas — despre o problemă acută în pescuitul nostru de larg. De multe ori prețul de cost al peștelui scos din mare revine mai scump decît cel din import. Cheltuielile de regie sînt umflate; recunoașterea și detectarea bancurilor de pește se face de multe ori la întîmplare. Îmi amintesc de strădania tînărului inginer Virgil Țipă care și-a făcut studiile la un institut din Uniunea Sovietică. Specializat în detectarea și recunoașterea bancurilor de pești, inginerul nostru a încercat să-i ajute pe pescarii din flota de larg, indicîndu-le drumurile de apă bogate în vînat. Problema consta în obținerea mijloacelor cu ajutorul cărora urma să se facă recunoașterea întinderilor nesfîrșite ale mării. Astăzi, inginerul Țipă este directorul întreprinderii piscicole Constanța, apreciat de forurile de conducere, dar mă întreb: din frumoasele sale planuri de acum doi ani ce s-a ales?

Poate că acum se vor găsi mai mulți entuziaști care să sprijine pasiunea inginerului Virgil Țipă pentru descoperirea marilor drumuri ale peștilor din Marea Neagră.

Dar pînă atunci tinerii ingineri și tehnicieni de la Stațiunea de cercetări piscicole marine din Mamaia nu stau cu brațele încrucișate. La laboratoarele de ihtiologie, hidrobiologie, tehnica pescuitului etc. se fac studii serioase.

Departe, în larg, ing. Nicolae Rosmanică, la o acțiune de noapte, a pescuit la o sursă luminoasă 1000 kg. hamsi. Dar atîtea alte specii de pești, cînd întîlnesc o sursă de lumină, fac tocmai contrariul celor pe care le fac hamsiile.

Și totuși, poate că nu mai este departe timpul cînd pescadoarele vor pleca din Constanța cu itinerarii precise, comunicate prin radio.

M. ZONIS

Tinerii romîni și cehoslovaci care au luat parte la strîngerea recoltei în Kazahstan sînt în drum spre patrie

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat grupurile de tineri romîni și cehoslovaci care au luat parte la strîngerea recoltei de cereale de pe pămînturile desțelenite din Kazahstan, au sosit la Moscova. Aci ei au vizitat Expozițiile unionale agricolă și industrială, au vizitat orașul. Un deosebit interes a trezit în rîndul oaspeților vizitarea Galeriei de stat Tretiakov. Dar cîte exclamații entuziaste cînd tinerele și tinerii din Romînia și Cehoslovacia au vizitat clădirea Universității de Stat de pe colinele lui Lenin, sau cînd au admirat priveliștea capitalei sovietice de la înălțimea etajului 24. Seara, în drum spre hotel, tinerii își împărtășeau cu însuflețire impresiile amintindu-și cu drag de îndepărtatul Kazahstan, de noii lor prieteni cu care lucraseră cot la cot aproape o lună.

Într-o convorbire cu corespondentul agenției TASS tinerii din Romînia și Cehoslovacia au relatat multe lucruri interesante despre munca lor pe ogoarele desțelenite, despre prietenia strînsă pe care au legat-o cu tinerii sovietici.

Liviu Moldovan, instructor al C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor din Romînia, a povestit despre entuziasmul în muncă al combinerului Robert Schaefer, inginerului agronom Ladislau Nemeth, al colectivistului Florea Dobrescu, al tractoristei Maria Rusu, al agronomului Maria Bunda, al ziaristului Petru Ispas și al altor tineri.

La 5 septembrie, reprezentanții tineretului din Republica Populară Romînă și din Republica Cehoslovacă au părăsit Moscova plecînd spre patrie. Ei au fost conduși de reprezentanți ai Comitetului Central al Comsomolului.

În ajunul plecării, oaspeții au fost primiți la Comitetul Central al U.T.C.L., V. E. Semiciastnîi, secretar al C.C. le-a mulțumit pentru ajutorul dat desțelenitorilor la strîngerea recoltei. P. M. Kojevnikov, locțiitor al ministrului sovhozurilor al U.R.S.S., i-a pus la curent cu perspectivele valorificării continue a pămînturilor înțelenite în Uniunea Sovietică.

Mesajul lui Halldor Laxness

RECENZIE

Poate că niciodată nu simți atît de imperios nevoia de a cunoaște o țară străină, ca atunci cînd ea ți se dezvăluie în creația unui mare scriitor, transformîndu-se dintr-o simplă noțiune geografică într-o lume reală, apropiată. Sentimentul acesta îl încerci parcurgînd paginile volumelor lui Halldor Laxness apărute în traducere romînească. Islanda, această insulă vulcanică pierdută în apele nordice, cu un popor care numără mai puțin de 200.000 oameni dar cu o istorie zbuciumată și cu o veche cultură — trezește în noi, după lectura operelor acestui mare fiu al său, interesul pătimaș pe care-l dă descoperirea unui ținut necunoscut.

Laxness e unul din militanții neobosiți ai mișcării pentru pace, purtător al Premiului Internațional al Păcii și recent laureat al Premiului Nobel. El e de asemenea conducătorul Asociației pentru prietenia dintre Islanda și Uniunea Sovietică. Două din lucrările sale, „Drumul spre Răsărit" și „Povestea rusă", scrise încă înaintea războiului, vorbesc cititorului islandez despre marile înfăptuiri ale socialismului.

Soarta Islandei, a poporului ei — iată tema principală a cărților lui Laxness.

Peste două secole despart pe eroii amplei evocări istorice „Clopotul din Islanda" de cei ai povestirilor apărute sub titlul „O întîmplare la Reykjavik" sau ai „Stațiunii atomice". Dar tabloul realităților islandeze de azi pe care-l zugrăvește Laxness e la fel de dureros. Dacă în „Clopotul din Islanda" e cumplită imaginea vieții țărănești din trecut, cu oameni mîncați de lepră, siliți de mizerie să fure o sfoară pentru undiță, cu procese care se tărăgănează zeci de ani, cu atît e mai zguduitoare drama eroilor din „Noua Islandă" sau „Scrumbiile", de pildă, robi — în zilele noastre — ai unor condiții aproape la fel de inumane. Poate că nici o descriere patetică nu ar putea reda cu atîta forță această dramă a unor oameni mărunți, striviți de împrejurări, ca sobrietatea, simplitatea cu care relatează Laxness: „Au apărut scrumbiile. De șaptesprezece ani nu s-au mai arătat prin partea locului... Vara aceasta au apărut însă din nou și parcă soarele revarsă cu dărnicie deasupra cătunului prinosul său de lumină. Da, soarta omului depinde uneori numai și numai de ființele acestea neînchipuit de capricioase, care sălășluiesc în adîncurile mării" („Scrumbiile"). Într-adevăr, e tragică această neputință a omului în fața capriciilor naturii. Dar nu spre o concluzie fatalistă conduce povestirea. Căci ce aduce locuitorilor cătunului acest eveniment — cel mai însemnat din viața lor — așteptat ani de-a rîndul cu evlavie? Laxness nu comentează, ne împărtășește doar emoția omului care-și va putea plăti datoriile și cumpăra puțin rachiu pentru Crăciun iar, dacă pescuitul va fi norocos, va avea cu ce să-și trimită băieții la școală, să facă rochii noi fetelor. Iată la ce se reduce belșugul pentru pescarul aflat în slujba întreprinderilor de exploatare a peștelui, iată fericirea la care visează în anii „fără scrumbii", frămîntîndu-și mintea cum să hrănească vaca ținută în parte cu un vecin. Pe fundalul acesta apare aproape simbolică istoria bătrînei Kata — în tinerețe muncitoare atît de neobosită încît oamenii compuseseră în cinstea ei un cîntec. Viața Katei n-a cunoscut nici mari bucurii, — „nici o amintire luminoasă", — nici tristețe, — numai muncă necurmată și sudălmile antreprenorilor, ale controlorilor de marfă. Moartea bărbatului sau a nepoților, plecările copiilor au trecut fără să lase urme adînci — traiul era prea aspru pentru așa ceva. La nouăzeci de ani, bătrîna aceasta căreia viața i-a luat totul fără să-i dea ceva în schimb, plînge nu pentru tinerețea pierdută în zadar, ci pentru că nu mai e lăsată să lucreze la scrumbiile pe care mîinile ei istovite nu mai sînt în stare să le curețe...

Eroii lui Laxness suferă nu numai de pe urma nedreptății sociale. Ei sînt cetățenii unei țări care de veacuri cunoaște povara jugului străin. Ca și în „Clopotul din Islanda", în „Stațiunea atomică" răsună chinuitoare întrebarea: va fi liberă Islanda? E o întrebare care-i frămîntă pe cei mai mulți din islandezi, legați pînă la moarte de pămîntul lor aspru și de moștenirea înaintașilor. Au existat însă și cercuri care socoteau predarea Islandei în mîinile monopoliștilor americani — pentru a fi transformată în bază militară atomică — o simplă tranzacție comercială avantajoasă. Există în „Stațiunea atomică" cîteva asemenea tipuri de „stăpîni ai țării" demascați în maniera sobră, aparent impasibilă și cu atît mai virulentă a lui Laxness, cum e, de pildă, „Două sute de mii de clești" — afaceristul care a cumpărat din America mai mulți clești decît sînt oamenii în Islanda. Lumea parazitară, în plină descompunere a acestora, pe care nimic nu o mai poate salva, e zugrăvită cu o incomparabilă măiestrie, atmosfera ei reconstituită în scurte scene din casa familiei Arlann, tablou în miniatură al vieții clasei privilegiate. Iat-o de pildă pe obtuza și isterica „fru Arlann, soția deputatului și sora primului ministru, cititoarea fervență a ziarului conservator, femeia care „socotea această lume minunată și voia s-o păstreze". Ironia reținută a lui Laxness pătrunde și mai adînc, dezvăluind răul mult mai puțin evident, mascat cu abilitate. Deputatul Bui Arlann e prea inteligent și lucid ca să împărtășească entuziasmul agresiv al soției sale pentru societatea în care trăiește, ca să nu simtă superioritatea certă a oamenilor de rînd, sănătoși sufletește, asupra clasei sale, ca să nu înțeleagă că triumful comunismului e inevitabil. E un om interesant, amabil, al cărui farmec o subjugă pe eroina cărții — slujnica venită de la țară. Și pentru că povestirea e purtată în numele ei, nu vom întîlni în carte aproape nici un rînd care să-l condamne direct. Dar el se demască singur treptat, în cursul istorisirii. Bui Arlann cunoaște cu privire la afacerile murdare ale lui „Două sute de mii de clești" lucruri pe care „nici comuniștii nu le știu", vede imoralitatea care domnește în mediul său. Dar disprețul său e îngăduitor și nu obligă la acțiune. Cu aceeași elegantă nepăsare sînt privite încercarea de vindere a Islandei — pregătită în culise de teama poporului — ca și lupta maselor. Ceea ce însă nu-l împiedică să continue să le vorbească alegătorilor săi despre principii pe care le știe trădate.

Spuneam că povestirea este la persoana întîia — un fel de însemnări ale slujnicei Ugla. E și firesc să fie așa. Chiar dacă comentariul scăpărînd de inteligență, cu sarcasmul său stăpînit, pare neverosimil pentru tînăra fată de la țară, chiar dacă cuvintele — mai ales — nu sînt întotdeauna ale ei, acesta nu e un simplu artificiu al scriitorului. Ugla reprezintă poporul în ceea ce are el mai bun, cu atitudinea sa sănătoasă față de viață și, pagină cu pagină, această atitudine e confruntată cu morala șubredă a „lumii bune". Ugla domină de fapt întreaga casă Arlann, stîrnind iritarea stăpînei, care simte o sfidare în demnitatea calmă a acestei fete simple și exercitînd o atracție irezistibilă asupra copiilor, asupra deputatului însuși; aceștia caută la ea acel echilibru, acel suport moral pe care nu li-l poate da viața lor prost rînduită.

Adevăratul patriotism, patriotismul celor legați de pămîntul pe care trăiesc, sălășluiește de asemenea în sufletul Uglei.

E firesc ca fata aceasta, cu sentimentul demnității ei omenești atît de puternic, cu setea ei de dreptate, să pornească alături de comuniști. E aici o expresie a optimismului lui Laxness.

Același optimism e degajat de schița „O întîmplare la Reykjavik" în care un simplu flăcăiaș islandez spulberă cu cîțiva pumni trufia ridicolă a unui ofițer fascist. De altfel, ideea aceasta a trezirii poporului „potolit și plin de răbdare", care uneori uită obiceiul de a ierta orice, de a fi împăciuitor cu asupritorii, e prezentă și în „Stațiunea atomică".

Opera lui Laxness e o expresie a protestului activ împotriva asupririi și exploatării, împotriva demenței războinice, un îndemn la afirmarea demnității omenești. Pe eroii povestirilor sale „Lilia", „Scrumbiile", „Noua Islandă" — oameni dezarmați în fața vieții, care-și duc povara cu resemnare, fără a se ridica vreodată pînă la conștiința drepturilor lor, pînă la răzvrătire, el îi compătimește. De asemenea pe tragicul visător fără ideal din „Napoleon Bonaparte", ambițiosul steril, a cărui viață s-a consumat în urmărirea unei himere — cucerirea lumii — pentru a se trezi din demență prea tîrziu, în pragul sfîrșitului. Dar e și o condamnare și un avertisment în această compasiune. Pledoaria e pentru Ugla, fata care pornește în viață înarmată cu „setea de a deveni om, de a ști ceva, de a se pricepe la ceva, de a nu lăsa pe nimeni să plătească în locul ei, de a plăti ea însăși". Acesta e omul în care Laxness crede. Lui îi sînt închinate cărțile și viața scriitorului.

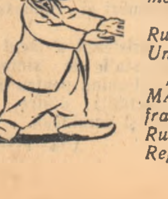
FELICIA DAN

Opiniile mele

„ANSAMBLUL ARTISTIC CHINEZ" — în turneu prin țară.

„OTHELLO" — film sovietic. Rulează la cinematografele: Patria, București, Grădina Progresul și Miorița.

„MULT ZGOMOT PENTRU NIMIC" de W. Shakespeare — Teatrul Tineretului (direcția de scenă N. Massim). La grădina „Filimon Sîrbu".

„MAMA" — film sovietic. Rulează la cinematograful Unirea.

„20 DE MINUTE SUB MARE" — film documentar francez pentru Cinemascop. Rulează la cinematograful Republica.

„TOSCA" — film italian pentru Cinemascop. Rulează la cinematograful Republica.

„UNDE NU ZBOARĂ VULTURII" — film englezesc. Rulează la cinematografele: Magheru, Elena Pavel și 1 Mai.

„VOCI DE PRIMAVARĂ" film sovietic. Rulează la cinematografele: Înfrățirea între popoare și M. Eminescu.

„MICUL LUSTRAGIU" — film indian. Rulează la cinematografele: Filimon Sîrbu, V. Alecsandri, I. C. Frimu, Gh. Doja, Al. Sahia și Libertății.

Comunicatul Ministerului Agriculturii

în legătură cu lucrările agricole de toamnă

Au mai rămas puține zile pînă la începerea din plin a lucrărilor agricole de toamnă. În această campanie se vor efectua pe lîngă însămînțările de toamnă și recoltarea culturilor tîrzii, culesul în vii și livezi, însilozarea furajelor, arăturile adînci pentru însămînțările de primăvară, precum și alte lucrări necesare sporirii producției agricole. Deoarece o mare parte din aceste lucrări trebuie executate concomitent, într-o perioadă scurtă, este necesar ca toate acțiunile să fie temeinic organizate, astfel încît să se poată folosi rațional toate mijloacele existente.

În majoritatea regiunilor s-a terminat alegerea celor mai proprii terenuri pentru cultura grîului, ținîndu-se seama în primul rînd de cele mai bune plante premergătoare ca: leguminoase, rapiță, cartofi timpurii și de vară, furaje recoltate din vreme etc. Este bine să se însămînțeze grîul și după porumb recoltat de pe terenurile bine lucrate și lipsite de buruieni, iar în cazuri excepționale se poate semăna grîul în miriștile de păioase și chiar de grîu, cu condiția însă ca terenul să fie arat din vară, îngrășat și să nu fie infestat de dăunători.

Buna pregătire a solului pentru însămînțările de toamnă este cheia sporirii producției. În condițiile specifice din anul acesta, pregătirea solului pentru însămînțări se va face astfel: în regiunile unde seceta persistă, arăturile adînci de vară și fără bolovani se vor lucra cu cultivatorul în preajma semănatului, la adîncimea de însămînțare; arăturile de vară bolovănoase se vor lucra cu tăvălugi grei și discuiri repetate pentru spargerea bolovanilor și formarea patului germinativ. Arăturile superficiale de vară se vor ara în sens invers la adîncimea la care nu ies bolovani, cu cel puțin 20 de zile înainte de semănat. Miriștile destinate însămînțărilor de toamnă, dar nearate încă, se vor ara cu brazdă îngustă, la adîncimea la care nu ies bolovani, cu cel puțin 20 zile înainte de semănat și se vor grăpa cu grape grele, de preferință cu grape stelate.

În porumbiști se va ara, imediat ce s-a eliberat terenul, la adîncimea la care nu ies bolovani și se va tăvălugi imediat. În porumbiștile foarte bine lucrate, fără buruieni, arătura poate fi înlocuită printr-o discuire în lung și în lat, la 10 cm., dacă discurile pătrund la această adîncime, iar dacă nu, terenul se va lucra superficial cu plug fără cormană după care se va grăpa cu grape grele, de preferință cu grape stelate.

În regiunile unde solul are umiditate suficientă arăturile de vară se vor îngriji și se vor lucra în preajma semănatului potrivit regulilor agrotehnice. Pe terenurile în pantă arăturile trebuie să se facă pe curbele de nivel.

Pentru grăbirea ritmului de executare a lucrărilor solului în vederea însămînțărilor în porumbiște, trebuie să se organizeze recoltatul porumbului prin tăierea cocenilor cu știuleți cu tot.

Este necesar să se folosească îngrășăminte naturale și minerale în special pe terenurile mai puțin fertile. Mranița care se găsește din abundență în regiunile din sudul țării trebuie folosită în întregime în cantități de 8—10 care la hectar, împrăștiată și îngropată cu lucrările solului. Din îngrășămintele chimice se folosește la cultura grîului superfosfatul, în cantitate de 200 kg. la hectar, încorporat odată cu prelucrarea solului.

Folosirea semințelor de calitate este de asemenea unul din principalele mijloace de sporire a producției la hectar. Gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective și întovărășirile agricole trebuie să folosească în primul rînd semințele din soiurile raionate de pe loturile semincere proprii. În cazul cînd nu sînt suficiente trebuie să folosească semințe din culturile recunoscute pentru sămînță. Gospodăriile colective, întovărășirile și țăranii muncitori cu gospodării individuale care nu au sămînță de calitate trebuie să și-o procure de urgență prin schimb de la baza de recepție din fondul semințelor recunoscute.

Acțiunea de condiționare a semințelor trebuie să se desfășoare în mod organizat în așa fel încît pînă la 20 septembrie să fie terminată.

Fiecare gospodărie agricolă socialistă trebuie să verifice calitatea semințelor la laboratoarele regionale de controlul semințelor, iar pentru sectorul individual tehnicienii agronomi de la punctele agricole să stabilească puterea de germinație a semințelor.

Să nu însămînțăm nici un bob de sămînță netratat. Producătorii pot să-și procure fungicidele necesare de la cooperativele sătești și să trateze semințele în preajma semănatului.

Este necesar ca declanșarea însămînțărilor de toamnă să se facă diferențiat pe zone naturale, în funcție de rezultatele cercetătorilor științifici de la cea mai apropiată stațiune experimentală agricolă, precum și de experiența fruntașilor recoltelor bogate. În cadrul fiecărei zone, organele agricole vor stabili termenele de însămînțare pe raioane și grupe de comune. În caz că seceta persistă, începerea semănatului se poate amîna cu 10-12 zile cu condiția ca lucrarea să se termine pînă la 20 octombrie în nordul țării și 1 noiembrie în sudul țării. În toate regiunile să se ia măsuri de folosirea întregii capacități de lucru a semănătorilor pentru a se însămînța cît mai mari suprafețe cu mașinile. Normele de sămînță la hectar sînt prevăzute de regulile agrotehnice și se indică pe teren de către inginerii și tehnicienii agronomi în așa fel încît să se asigure cîte 4—500 boabe germinative la metru pătrat în funcție de zonă.

Adîncimea de semănat va fi de 4—5 cm. în terenurile grele și cu umiditate suficientă, de 5—6 cm în terenurile ușoare și cu umiditate suficientă și de 6—7 cm. în terenurile ușoare fără umiditate.

Organizînd bine munca pentru desfășurarea însămînțărilor de toamnă, folosind toate mijloacele și forțele existente, aplicînd regulile agrotehnice în mod diferențiat, însămînțînd suprafețele necesare vom asigura o producție sporită de grîu, cultură de bază în ridicarea nivelului de trai al populației

(Agerpres)

Intre cerc și atelier

(Urmare din pag. 1-a)

rea unor operații noi: găurirea și pilirea rotundă în interior.

Elevii se entuziasmau. Cu fiecare zi de muncă se observa creșterea interesului pentru tehnică și încă un fapt deosebit de important: lucrînd în mijlocul muncitorilor, elevii își însușeau o disciplină puternică, disciplina muncii.

Ionescu îndrăgise atelierul, îi îndrăgise pe maiștri și era bucuros, dar adesea, deși se hotărîse să nu-i mai fie prieten, se simțea tulburat că Velcu nu e cu el...

...Și într-o zi din primăvara acestui an, prietenia lor a reînviat.

O comisie de control venise la școală și dăduse aceeași problemă de fizică la toate cele 3 clase a VIII-a. O problemă în legătură cu viteza de lucru a unei raboteze.

Toți elevii clasei a VIII-a A au rezolvat problema într-un timp scurt. Problema a fost rezolvată și de Velcu și colegii săi, dar Velcu a dezlegat în același timp și o altă problemă care-l frămînta încă de la începutul anului: munca în atelier e minunată, gîndise el, dar răpește timp, te sustrage de la învățătură. Așa îi spuseseră atunci părinții și el le-a dat dreptate.

Acum își dădea seama că greșise. Elevii clasei a VIII-a A se prezentau la orele de clasă bine pregătiți, obțineau succese la toate materiile, își îmbogățiseră vocabularul cu termeni noi, încît în fața lui păreau aproape oameni maturi... Și, la sfîrșitul pătrarului III, clasa lor se afla în fruntea celor două clase paralele B și C. Asta însemna că orele de atelier nu numai că nu dăunează învățăturii, dar deschid și mai clar orizontul elevilor.

Și-a mărturisit toate aceste gînduri fostului său prieten, atunci după ora de fizică.

— Spune-mi, Ionescu, la anul va mai fi activitate practică? Ionescu l-a privit mirat și în clipa aceea, uitînd de supărare, l-a luat de braț pornind cu el spre parc, unde avea să-i povestească despre toate cîte învățase în atelier.

V. BARAN

Decorări la Prezidiul Marii Adunări Naționale

Joi la amiază, a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale, solemnitatea înmînării unor decorații.

Au fost de față tovarășii M. Mujic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, acad. prof. dr. C. I. Parhon, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Cu ocazia împlinirii vîrstei de 90 de ani și pentru îndelungata activitate didactică și științifică în domeniul științelor medicale, s-a conferit Ordinul Muncii clasa I-a profesorului dr. Nicolae Gheorghiu. Pentru îndelungată activitate pe tărîm literar cu prilejul împlinirii a 75 de ani, a fost conferit Ordinul Muncii clasa I-a, scriitorului Nicolae Dunăreanu. Pentru merite deosebite față de mișcarea muncitorească în trecut și după 23 August 1944, s-a conferit Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa III-a tovarășului Ion Podea. Pentru merite deosebite în muncă s-a conferit Ordinul Muncii clasa II-a tovarășului Barbu Gruia, și Ordinul Muncii clasa III-a tovarășilor Mihai Gafița și Margareta Galan. Pentru merite deosebite în muncă, cu prilejul împlinirii a 10 ani de apariție a revistei „Utunk" a fost conferit Ordinul Muncii clasa III-a tovarășilor Kiss Jenö și Marki Zoltan. Pentru merite deosebite în executarea unor lucrări de proiectare, în decursul primului plan cincinal, s-a conferit Ordinul Muncii clasa III-a următorilor ingineri arhitecți și tehnicieni din cadrul Ministerului Construcțiilor: Maller Marcel, Tițaru Emilian, Petre Vernescu, Ion Pîslărașu, Gheorghe Roșianu. (Agerpres)

ACTUALITATEA pe scurt

15 tone suc pe zi

La trecătorul dornic de un pahar de suc rece, ne-am gîndit și noi cei din brigada volantă atunci cînd ne-am oprit la fabrica de sucuri din Riureni. Nu de alta, dar eram curioși să vedem unde se fabrică această băutură atît de căutată vara.

Aspectul exterior al fabricii era cît se poate de îmbietor. O linie arhitectonică frumoasă, ziduri văruite în alb, ferestre largi. Pe măsură ce ne apropiam de clădire, se făcea tot mai bine simțit un miros de zmeură proaspătă.

Călăuziți de inginerul șef am făcut o mică plimbare prin fabrică. Spațiu, lumină, aer. Condiții minunate de lucru pentru muncitorii de aici. Mașinile nichelate dau sălilor fabricii aspect de laborator. Ele efectuează 70 la sută din lucrările de preparare a sucului și a conservelor de fructe (în această fabrică se prepară și conserve de fructe). Majoritatea muncitoarelor de aici sînt fete tinere.

Îmbrăcate în halate și cu bonete albe, ai crede că sînt niște infirmiere. La urma urmei e firesc să fie așa. Aici se prepară compoturi, suc, dulcețuri, iar curățenia, igiena, este în mod obligatoriu o preocupare continuă.

Și pentru că din aceste preparate tot sucul este cel care prezintă mai mult interes la ora actuală, l-am rugat pe tovarășul inginer-șef să ne povestească despre felul cum se prepară. Iată și rețeta. Fructele în primul rînd se sortează — e singura operație care se face manual — urmează apoi spălatul mecanic, zdrobirea și presarea realizate cu ajutorul unei prese hidraulice. Se trage apoi în sticle, se capsulează și se... expediază.

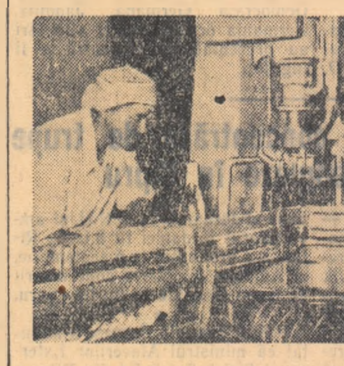
De curînd fabrica a fost înzestrată cu o mașină de capsulat. În ziua vizitei noastre se capsulau primele sticle sub supravegherea inginerului Chirilă Grigorescu. Fotoreporterul brigăzii a „imortalizat" acest moment în fotografia pe care o vedeți.

După ce am vizitat fabrica, am stat de vorbă cîteva minute cu inginerul șef, pentru a afla o serie de lucruri pe care le-am considerat interesante pentru voi, dragi cititori.

Pe poarta acestei fabrici ies zilnic 15 tone de suc. Asta înseamnă 30.000 de sticle de suc. Colectivul fabricii nu e mulțumit numai cu atît, astfel că în scurtă vreme capacitatea fabricii va fi dublată prin construirea unei noi aripi. În plus, se studiază prepararea de noi sortimente cum ar fi conservele dietetice de fructe, paste de fructe etc.

Produsele fabricii din Riureni sînt trimise în toată țara, ba chiar și peste hotare. În Uniunea Sovietică, în R.D. Germană, în Cehoslovacia preparatele fabricii sînt mult apreciate.

Soarele era la amiază. Era timpul să plecăm. Ne-am luat ziua bună de la acest colectiv harnic și simpatic și am plecat din nou la drum.

RODICA ȘERBAN
RADU COSTIN

Un interviu la... telefon

Regizorul Mirel Ilieșu nu-i tocmai ușor de găsit în aceste zile. Întîmplător am reușit să-l descoperim la telefon. Intenționam să-i solicităm amănunte pentru o informație în legătură cu filmul despre Dunăre pe care îl realizează împreună cineaștii din R.F. Germană, Austria, R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, R.P.F. Iugoslavia, R. P. Romînă, R. P. Bulgaria și Uniunea Sovietică. Am profitat însă de ocazie pentru a obține un scurt interviu.

— Știm că colaborați la realizarea unui film despre Dunăre, de la izvoarele sale din Pădurea Neagră și pînă la vărsarea în Marea Neagră și că cineaștii din fiecare țară filmează separat porțiunea pe care Dunărea o parcurge pe teritoriul respectiv, bineînțeles pe baza unui scenariu propriu. Aceasta înseamnă că cineaștii romîni, regizor fiind dumneata, filmează de la Porțile de Fier și pînă în Delta Dunării?

— Trebuie să arăt că noi ne aflăm într-o poziție oarecum specială. Este cunoscut faptul că cea mai mare parte a cursului Dunării se desfășoară atingînd teritoriul romînesc. În plus, vom filma regiunea Deltei Dunării, a cărei frumusețe naturală este greu egalabilă pe continentul nostru. Filmarea porțiunii de la Porțile de Fier și Cazane o vom efectua împreună cu cinematografia iugoslavă. Frontiera romîno-bulgară, stabilită pe o porțiune a Dunării, va fi filmată de colegii noștri din Bulgaria.

— Cine a scris scenariul romînesc?

— Un tînăr talentat: Paul Anghel. În ceea ce privește scenariul pe baza căruia se va filma la Porțile de Fier și Cazane, el a fost lucrat împreună cu scenaristul iugoslav — Gh. Ravencovici.

— Care este stadiul actual al pregătirilor?

— Acum se găsesc la București cineaștii iugoslavi. Efectuăm ultimele pregătiri. Peste cîteva zile împreună cu operatorul iugoslav Drago Mitrovici începem filmările. Echipa romînească va filma, de săptămîna viitoare și Delta. Sperăm că într-o lună și jumătate să realizăm filmarea obiectivelor pe care ni le-am propus.

— Colaborați și cu cineaștii sovietici?

— Fără îndoială. Ne-am întîlnit pe malul sovietic al brațului Chilia cu tovarășii de la studioul din Kiev în frunte cu regizorul Medera. Întîlnirea noastră a fost fructuoasă.

— Pe curînd așteptăm noi vești!

— Le vei primi...

E. O.

Pe urmele materialelor publicate

O cercetare neserioasă și un răspuns lipsit de adevăr

În anul trecut, pe la începutul lunii decembrie, la S.M.T. Odobeasca, raionul Roșiori, au venit 9 tineri țărani muncitori din comunele din împrejurimi, dornici să învețe meseria de tractorist. Dorința lor însă n-a fost satisfăcută pe deplin. Din cauza lipsei de preocupare a conducerii stațiunii (director: Alexandru Minetos; inginer mecanic șef și, totodată, responsabil al cursului de tractoriști: Sergiu Cara), cursul de tractoriști s-a desfășurat defectuos. Lecțiile — la cele mai multe obiecte — nu s-au ținut cu regularitate, seminarii recapitulative s-au făcut puține, etc. Mai pe scurt — ucenicii au avut puține lucruri de învățat din desfășurarea acestui curs.

Toate aceste fapte au fost arătate în articolul „Despre un curs de tractoriști și „roțițe defecte", apărut în nr. 2158 al ziarului nostru. Sezisat astfel de existența acestei situații, serviciul regional S.M.T. din Direcția regională agricolă București a întreprins cercetările cuvenite și, prin adresa nr. 2396, ne-a răspuns, printre altele:

„La început, cursurile au funcționat **foarte bine.** Spre sfîrșitul perioadei de școlarizare, adică în luna martie a.c., odată cu transferarea mecanicului controlor, ing. Gh. Predescu, care a predat disciplina „Tractoare", nu s-a mai ținut nici o oră.

La restul disciplinelor orele s-au efectuat conform programei analitice. Defecțiuni în acest sens a manifestat și tov. ing. mecanic șef, Sergiu Cara, precum și tovarășul director Alexandru Minetos.

S-au luat toate măsurile pentru complectarea orelor și îmbunătățirea procesului de învățămînt". (Sublinierile aparțin redacției).

Faptele dovedesc că cercetările efectuate de către tov. ing. T. Cristescu, însărcinat cu această treabă, au fost făcute fără spirit de răspundere și că, pe baza lor, s-a trimis ziarului un răspuns lipsit de adevăr.

În răspunsul trimis ziarului se afirmă că, la disciplina „Tractoare" nu s-a mai predat nici o oră **din luna martie.** PRIMUL NEADEVĂR. Ultima lecție la această disciplină („Descrierea mecanismului de distribuție — ax cu came, împingător, tije, culbutor") s-a predat la... 9 ianuarie, iar cu totul, s-au ținut doar 5 lecții la această importantă materie.

Se spune apoi că, **la restul disciplinelor, s-au efectuat orele conform programei analitice.** AL DOILEA NEADEVĂR. La disciplinele „Agricultură" și „Protecția muncii", de pildă, programa analitică prevede predarea a 20 ore. S-au predat numai 13. La „Noțiuni elementare de matematică și fizico-chimice", din cele 40 ore prevăzute s-au predat — în ciuda afirmației din răspuns — doar 11 ore.

Se arată, în încheiere, că **s-au luat toate măsurile pentru îmbunătățirea procesului de învățămînt.** AL TREILEA NEADEVĂR. Nimeni din serviciul regional S.M.T. nu poate să spună ce anume măsuri concrete s-au luat; nimeni din conducerea S.M.T.-ului Odobeasca nu-și amintește să fi luat vreo măsură în această privință. Dacă ar fi fost luate, într-adevăr, **toate măsurile pentru** îmbunătățirea desfășurării cursului, situația ucenicilor ar fi cu totul alta decît cea existentă (doar un singur ucenic promovat, unul corigent, iar ceilalți șapte — repetenți). S-au luat măsuri — se spune. Astea sînt rezultatele lor? Atunci, halal măsuri!

Din răspuns reiese că vinovată de situația creată este numai conducerea S.M.T.-ului. Într-adevăr este și ea vinovată. Dar tovarășii de la serviciul regional S.M.T. ar fi putut să se preocupe și ei de bunul mers al cursurilor de tractoriști de pe lîngă S.M.T.-uri. În felul acesta ar fi observat la timp cum merg treburile la Odobească și ar fi putut ajuta ca ele să meargă bine. Serviciul regional S.M.T. este și el tot atît de vinovat de existența acestei situații. De ce în răspuns nu se scrie, măcar un cuvînt, despre aceasta?

Este de dorit ca acest exemplu — de informare eronată a ziarului — să fie analizat cu toată seriozitatea și să se tragă concluziile corespunzătoare.

RODICA ȘERBAN

Duminică, serbare la Băneasa

Duminică, 9 septembrie, Comitetul raional U.T.M. Tudor Vladimirescu oferă tineretului din Capitală o zi de distracție tineretească în mijlocul naturii: serbare cîmpenească în pădurea Băneasa.

Programul serbării se anunță a fi deosebit de atractiv și variat, el putînd satisface cele mai diferite gusturi: începînd de la orele 9 dimineața echipele artistice din cadrul raionului Tudor Vladimirescu vor prezenta cîntece, dansuri, programe de brigăzi artistice, spectacole de estradă; apoi numeroase orchestre vor face ca în această zi să răsune pădurea de cîntece și voie bună: muzică ușoară, populară, fanfară; în locuri special amenajate se va putea dansa pînă seara tîrziu.

Organizatorii acestei serbări cîmpenești au avut grijă să asigure toate condițiile unei cît mai largi participări a tinerilor: tramvaiele 3 și 4 pînă la Piața Scînteii și de acolo autobusele O, precum și curse speciale cu plecare din Piața N. Bălcescu, vor asigura accesul spre pădurea Băneasa.

Intrarea este liberă.

A. GHEORGHE

Adevărata bucurie

Intr-o dimineață de vară, pe drumul îngust, calul îndemna la pas spre văile așezării de lîngă Padina. Cum a intrat în Mihai Bravu, tînărul Viorel Nicolăescu, medicul veterinar de la punctul agricol, a văzut cîteva animale aruncate la marginea drumului. Prin curți, oamenii dădeau ocol porcilor bolnavi săltînd din umeri neputincioși. A intrat pe una din portițe. O femeie măruntică, slăbuță, i-a ieșit în cale privindu-l încruntată, de parcă ar fi vrut să zică: „Ai venit și tu să ne ciupești ceva parale de pomană"...

— De ce n-ați vaccinat porcii? a întrebat-o medicul.

Femeia a rămas cu gura căscată. Nu auzise pînă atunci de vaccinarea porcilor. „Doar copiii la școală se vaccinează" — gîndea ea, mîniindu-se și crezînd că doctorul o ia în rîs.

— Dar ce, porcii sînt copii? I-a răspuns ea morocănos.

Niște vecini au început să zîmbească văzînd că Alexandrina Pavel îl înfruntă pe flăcăul acesta puțin cam sfios, cu părul sur din cauza prafului. Doctorul n-a zis nimic, a clătinat din cap a mustrare și s-a aplecat asupra celor doi godăcei cu burțile învinețite și cu răsuflarea greoaie.

— Pestă — spuse el, cu părere de rău în glas. Trebuie să-i sacrificați...

— Cum? Să-i tai? a început femeia să se bocească. La toamnă pe ce-i cumpăr ghete și haine băiatului? Cu ce-l trimit la școală? Gol?...

Întrebările erau îndreptate spre doctor cu o undă de amărăciune în glas, ca și cum el ar fi fost vinovat de paguba ei.

— Dacă nu-i tai, îi pierzi — îi răspunse doctorul liniștit.

Și cînd portița s-a închis în urmă-i, Nicolăescu a auzit glasul mînios al femeii care îl suduia pe el și vaccinarea nemaipomenită de ea. A auzit-o chemînd o vecină.

— Babă Marie, hai de le mai descîntă..

În Mihai Bravu doctorul a stat la prima lui vizită trei zile. A fost în multe gospodării. În unele n-a putut să pătrundă decît însoțit de președintele sfatului. Molima luase niște proporții nemaiîntîlnite. Se întindea, ca flacăra, din ogradă în ogradă. Doctorul lucra, dar nu putea să prididească.

A doua zi, Alexandrina Pavel a venit la sfat plîngînd

— Domnule doctor, mi-au murit porcii. Mai am doi, mici, n-ați vrea să-i vedeți? Poate le faceți vaccinul ăla?

Problema combaterii pestei la porci și la păsări, în Mihai Bravu, a constituit punctul întîi în ordinea de zi a unei adunări a comuniștilor. A fost o sarcină importantă și pentru utemiști. Doctorul a făcut atunci cîteva zeci de vaccinări.

— Porcii vaccinați au trăit. Ceilalți au pierit pînă la unul...

Așa își încheie Nicolăescu amintirile despre primele zile de la începutul carierei sale de veterinar.

★

Intrasem pe drumul din Mihai Bravu, drum puțin aplecat spre miezul satului. De prin curți eram opriți la fiece pas.

— Tovarășe doctor! Să trăiești!... Am un mînz cu ceva la picior..

— Vino să-mi vezi și mie păsările...

— Tovarășe doctor, ieri am predat la cooperativă patru porci. Vino să bem o țuică... îi strigă Grigore Pavel, bărbatul Alexandrinei...

Peste tot, doctorul e primit acum ca unul ce ia parte la bucuriile și la necazurile oamenilor din Mihai Bravu. Schimbările astea au survenit după patru ani. Nu de la sine, ci prin muncă, prin exemplul practic.

Padina se cheamă un tabon uriaș, închis între crînguri de tufă. De cum dă colțul ierbii se adună aci mii și mii de oi. Așezările stînilor ridicate felurit, după închipuirea și gîndul bacilor, are atmosfera unui sat din preeriile Americii sau din stepele Australiei.

La Padina vin turme de oi de prin părțile Feteștilor, Urzicenilor, Giurgiului și chiar din Ardeal. Iarba e grasă și din belșug. Apa e la doi pași. Bacii hrănesc bine oile, strîng multe burdufuri cu brînză, multe baloturi de lînă albă și moale ca mătasea. Au însă și necazuri. Necazuri cu o vietate căreia i se spune cîrceag. E un fel de căpușă care suge sîngele oii pînă o prăpădește.

Petre Cămărașu, baciul din Mihai Bravu, era tare necăjit vara trecută. Nici nu-i mai venea să se depărteze cu oile de strungă. Multe zăceau culcate, cu cornițele sprijinite în lutul jilav al umbrarelor. Erau atinse de cîrceag. Pe unele nici nu apuca să le mai taie. Se stingeau lin, cu ochii grăitori de suferință mută și neputincioasă. Călin, băiețașul său de 11 ani și ajutor la stînă pe timpul cînd nu era la școală, plîngea adesea pentru prietenele lui, oile, care se prăpădeau. Petre Cămărașu ofta socotind paguba și blestema nenorocita căpușă. El nu avea oi multe ca bacii Ion Vanica, Munteanu sau Suciu din Poiana Sibiului. Avea vreo 200 de oi adunate de prin sat, din curțile săracilor. Pierderile îi secau la inimă și pe el și pe stăpînii oilor din sat.

Alți baci, pe la începutul lui august își încărcau tarhaturile pe asini și plecau pe alte tabonuri și pe miriști.

Doctorul Viorel Nicolăescu s-a oprit odată la Padina și a aflat despre necazul ciobanilor. A doua zi s-a întors la pășune cu o albie mare, apă în butoaie și niște chimicale. Bacii nu prea voiau să îmbăieze oile, dar doctorul nu s-a lăsat. Le prindea cu ajutoarele sale și le băga în soluția de „acaprin".

Peste cîteva zile oile îmbăiate au început să-și revină. Bacii erau bucuroși. Se aflase, în sfîrșit, scăparea avutului pe care-l aveau în grijă. Dar doctorul nu s-a mulțumit numai cu atît; i-a învățat să facă oilor injecții, a înzestrat stînile cu truse sanitare, date gratuit de la raion.

Anul acesta au fost îmbăiate peste 40.000 de oi. Turmele de la Padina au rămas pe loc în tabonul cu iarbă fragedă și lui Petre Cămărașu nu i-au mai murit de cîrceag decît patru capete — și asta din neglijența lui. Căruțele din Mihai Bravu transportă acum la Padina pietriș, nisip și ciment pentru construirea unei băi fixe și a unui jgheab de adăpare de 25 m. lungime. La Padina cîntă pe la focuri cavalele bacilor, flăcăii joacă seara sub pînza de argint a lunii, fiind mîntuiți de grijile din anii trecuți. Îi mulțumesc doctorului? Cum să nu...

★

Doctorul veterinar nu se îngrijește doar de apărarea sănătății turmelor. El luptă și pentru un nutreț mai bun, pentru o însilozare științifică a hranei pe timpul iernii. Așa, la îndemnul său, Socol Gheorghe, Radu Dumitrache, Marin Grecu și alții din Brăniștari și-au făcut gropi pentru pus la murat cocenii de porumb și paiele de ovăz tocate. La Brăniștari, pentru depistarea gălbezei din islazul infectat se iau măsuri pentru transformarea acestuia în orezărie și înființarea altui izlaz curat.

Rezultatul sfaturilor veterinarului e concretizat în animalele frumoase care aduc cîștig bun. Radu Dumitrache din Brăniștari a obținut zilele trecute, pentru un armăsar tînăr, aproape 6000 de lei. În Brăniștari, comună a punctului agricol, la 1 ianuraie 1955 erau doar 230 de porci. Azi sînt aproape 1000. În Mihai Bravu tot la acea dată erau 1100 porci, acum sînt 3000 — iar numărul păsărilor a crescut într-un an și jumătate, datorită îngrijirii veterinare, de la 3500 la 18000 de capete. O adevărată bogăție.

Cifrele vorbesc și ele în favoarea importanței muncii de medic veterinar la țară. Doctorul Viorel Nicolăescu a venit pe aceste meleaguri fără experiență de viață, în plină tinerețe. Azi e iubit și apreciat de oamenii din șapte sate, și-a închegat un cămin, în sînul căruia se simte bine după ziua de muncă destul de grea, dar plină de satisfacții. Dacă înainte poate că ar fi vrut să lucreze într-un birou la raion sau într-un institut de cercetări, astăzi sîntem siguri că pe cei abia ieșiți din izul cărților îi îndeamnă: „Mergeți la țară. Acolo e adevărata bucurie a muncii de medic veterinar".

TUDOR MANDA

„Ziua Pompierilor din R. P. R."

În întreaga țară la 13 septembrie se va sărbători „Ziua Pompierilor din R.P.R.", prilej de trecere în revistă a realizărilor dobîndite în activitatea de pază contra incendiilor și de cinstire a memoriei eroicei roate de pompieri, care acum 108 ani, sub comanda căpitanului Zăgănescu, s-a acoperit de glorie în lupta contra cotropitorilor otomani.

În acest an, pe lîngă sărbătorirea zilei de „13 septembrie" între 10 și 16 septembrie va fi organizată o „săptămînă a pazei contra incendiilor" în scopul ridicării calității muncii de prevenire a incendiilor.

Cu acest prilej, în orașe și la sate se vor organiza expoziții pentru popularizarea în rîndul cetățenilor a regulilor de prevenire a incendiilor și a dezvoltării tehnicii de luptă contra incendiilor, concursuri și demonstrații ale celor mai bune formații de pază contra incendiilor, exerciții de stingere a incendiilor etc.

Pregătiri pentru olimpiadă

CE FAC BOXERII NOȘTRI

Am răsfoit zilele trecute un prospect al Jocurilor Olimpice de la Melbourne. Pe ultimele file am găsit un tabel cu programul marilor întreceri. Printre ele desigur, se aflau și cele de box. Am aflat astfel cîteva date care mă interesau. În primul rînd că turneul de box se va desfășura între 23 noiembrie și 1 decembrie și, în al doilea rînd, că locul unde va fi instalat ringul olimpic este Stadionul de box din West Melbourne. Poate că pentru unii dintre voi, dragi cititori, amănuntele acestea nu prezintă prea mare importanță. Pentru mine însă, ca și pentru colegii mei care se pregătesc pentru Jocurile Olimpice, ele sînt deosebit de interesante, pentru că, într-o măsură ne introduc parcă în atmosfera dîrzei dispute pugilistice care se apropie cu pași repezi. Da, într-adevăr, de turneul olimpic de box ne mai despart doar săptămîni, timp în care trebuie să cuprindem deplasarea, destul de lungă și obositoare, precum și aclimatizarea la condițiile neobișnuite pe care le oferă Australia.

Cum era și firesc, gîndindu-mă la apropiatele întreceri olimpice de box, mi-au venit în minte multe aspecte din perioada de pregătire în care ne aflăm și acum, în vederea competiției de la Melbourne. Noi, boxerii, am început antrenamentele chiar din primele zile ale anului. Bineînțeles, eforturile au fost gradate astfel ca să ne aducă în cea mai bună formă în jurul datei prevăzute pentru începerea turneului olimpic de box. Am început cu gimnastica, întreceri amuzante de schi, ascensiuni pe munte și altele. La începutul lunii februarie, planul de antrenament, alcătuit pentru noi de colegiul de antrenori, prevedea o nouă etapă.

S-a trecut la înlăturarea unor deficiențe care fuseseră constatate încă mai de mult în stilul nostru de box. Paralel, am efectuat antrenamente pentru dezvoltarea pregătirii generale și specifice. În timpul acesta am avut de susținut cîte două întîlniri de verificare, care au dat posibilitatea antrenorilor să se orienteze practic în privința următoarelor perioade de pregătire.

Ne aflam în condiție satisfăcătoare pentru a ne prezenta la „startul" campionatelor republicane. Era primul examen mai serios pe care aveam să-l susținem. Și pot afirma că, în general, n-am deziluzionat. Dintre noi, Cișmaș, Fiat, Dumitrescu și Negrea au izbutit să cucerească din nou titlul de campioni. Timp de zece zile, fiecare dintre componenții lotului olimpic au avut de susținut între 3—5 meciuri. Vă închipuiți că n-a fost de loc ușor. Dar tocmai această situație a avut darul să ne pregătească parcă pentru întrecerea de la Melbourne. (Este știut că acolo meciurile se vor disputa zilnic, după amiază și seara, tot pe o perioadă de cîteva zile). Odată terminate campionatele, n-am prea avut timp să... răsuflăm, cînd au și început pregătirile în vederea meciului cu reprezentativa R. Cehoslovace. Ne-am pregătit cu multă seriozitate, nu numai pentru că știam că cehoslovacii dețin o victorie cu 12-8 în dauna puternicilor pugiliști polonezi, dar și fiindcă seriozitatea în pregătire devenise deviza nr. 1 a boxerilor noștri care se pregăteau pentru Olimpiadă.

Nu cred că ar fi necesar să vorbesc aici despre cele două întîlniri susținute de echipa noastră la Praga și Brno (5—5 și 7—3). Rezultatele sînt cunoscute; la fel de cunoscută este și desfășurarea fiecărui meci în parte, iar alte lucruri peste cele relatate, la timpul potrivit, în ziare, nu văd ce aș putea adăuga. S-ar putea spune însă că la unii dintre noi s-au vădit cîteva lipsuri tehnice. De pildă, C. Dumitrescu nu contraatacă pe greșelile adversarului, întrebuințează uneori excesiv lateralele și neglijează să lovească la corp, deși se pricepe să „trimită" foarte bine asemenea lovituri. Colegul meu de club, maestrul emerit al sportului Gh. Fiat, deși cunoaște toate subtilitățile tehnice așteaptă prea mult ca adversarul să greșească, pentru a-și plasa loviturile sale. În ce mă privește pe mine, consider că n-am arătat destul progres tehnic, că m-am „aruncat" uneori defectuos la atac și că nu am reușit să blochez cu succes lateralele de stînga ale adversarului.

De-abia reîntorși în țară, boxerii noștri au avut de făcut față unui alt examen internațional: întîlnirea cu selecționata Parisului (8—2). Cu aceasta, putem socoti terminată prima parte a perioadei de antrenament pentru Olimpiadă. A urmat o perioadă din cele mai agreabile: o vacanță în comun, la munte și la mare. Bineînțeles că nici pe litoral și nici la Poiana Stalin n-am uitat că ne aflăm cu numai cîteva luni înaintea Jocurilor Olimpice. Cum în timpul acesta boxul ne era interzis, am recurs la soluții de... compromis. Pe litoral, în fiecare dimineață la ora 5,30 puteam fi văzuți alergînd, făcînd gimnastică, box cu umbra. Pe la ora nouă începea cotidiana partidă de... nici eu nu știu cum s-o numesc. Într-adevăr era un joc asemănător cu polo pe apă. Echipele, formate din cîte trei jucători, trebuiau să alerge prin apă, pînă mai sus de brîu, urmărind un singur scop: să țină cît mai mult mingea. Aceste originale partide au avut darul să ne obosească în asemenea măsură încît au constituit un admirabil antrenament de rezistență.

Programul acesta de pregătire amuzantă, dacă vreți, a continuat și la Poiana Stalin. De data aceasta, „partidele de polo" au fost înlocuite cu palpitante jocuri de fotbal între cele două echipe: camera 4 și camera 9. Ați ghicit: erau camerele în care locuiam cei șase boxeri din lotul olimpic. În această perioadă mai e de semnalat un singur lucru: o ascensiune pînă la cota 1700. Dintre noi însă, Dobrescu, Cișmaș, Dumitrescu și antrenorul nostru Ion Popa n-au izbutit să ajungă pînă la Cristianul Mare și s-au lăsat păgubași pe drum.

Dar iată că concediul s-a terminat. Ne-am reîntors la București și am pornit din nou la treabă. Am început munca și odată cu ea antrenamentele. Pînă la 23 noiembrie — socotiți și dumneavoastră — mai sînt doar două luni și jumătate. Noi vrem să folosim timpul acesta pentru a ne pune la punct pregătirea. Mai sînt încă deficiențe care trebuie îndreptate. Știm că la Melbourne vom avea de susținut meciuri grele, că vom întîlni adversari de clasă. De la noi se așteaptă însă lucruri mari. Vă asigurăm, dragi cititori, că vom face totul pentru a apăra cu cinste culorile patriei noastre dragi.

GH. NEGREA
maestru al sportului
campion republican la box

Sesiunea Seimului R. P. Polone

VARŞOVIA 6 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 5 septembrie s-a deschis la Varşovia a noua sesiune a Seimului Republicii Populare Polone. La lucrările sesiunii asistă delegaţia Camerei Populare a R.D. Germane şi a parlamentului finlandez, care se află în prezent în Polonia la invitaţia Seimului.

Pe ordinea de zi a sesiunii se află, comunicarea făcută de preşedintele Consiliului de Miniştri J. Cyrankiewicz, cu privire la activitatea guvernului în domeniul problemelor actuale ale economiei naţionale; raportul comisiei Afacerilor Externe a Seimului referitor la Apelul Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la dezarmare adresat parlamentelor tuturor ţărilor lumii; discutarea unor proiecte de legi; aprobarea hotărîrilor Consiliului de stat cu privire la modificările făcute în componenţa Consiliului de Miniştri; confirmarea decretelor Consiliului de stat; crearea unei comisii pentru examinarea problemei modificării regulamentului alegerilor pentru Seim şi în vederea elaborării unei legi prevăzînd condiţiile de retragere a mandatelor deputaţilor.

Luînd cuvîntul la primul punct al ordinei de zi, preşedintele Consiliului de Miniştri, J. Cyrankiewicz, a vorbit despre unele măsuri luate de Consiliul de Miniştri cu scopul de a îmbunătăţi activitatea diferitelor ramuri ale economiei şi de a ridica nivelul de trai al oamenilor muncii de la oraşe şi sate. J. Cyrankiewicz a subliniat marea însemnătate a hotărîrilor adoptate de recenta plenară a 7-a a Comitetului Central al P.M.U.P., care a trasat sarcinile dezvoltării ulterioare a economiei naţionale a Poloniei.

O nouă întrevedere a lui Nasser cu membrii „Comitetului celor cinci"

CAIRO 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 septembrie membrii „Comitetului celor cinci" au avut o nouă întrevedere cu preşedintele Republicii Egipt, Gamal Abdel-Nasser. Din partea egipteană au participat de asemenea Fawzi, ministrul Afacerilor Externe, Ali Sabri, şeful cancelariei preşedinţiei republicii.

Un purtător de cuvînt al guvernului egiptean a comunicat că în cadrul întrevederilor care au avut loc, ambele părţi şi-au expus punctele de vedere.

Răspunzînd la întrebările unor corespondenţi, Menzies a declarat că data următoarei întrevederi între „Comitetul celor cinci" şi preşedintele Nasser nu a fost încă fixată.

Un reprezentant al comitetului a anunţat că, se crede că misiunea „celor cinci" la Cairo se va încheia la sfîrşitul acestei săptămîni. După aceea preşedintele comitetului Menzies, va raporta despre rezultatul misiunii sale ministrului englez al Afacerilor Externe, Selwyn Lloyd.

Numeroşi piloţi străini se oferă să lucreze la Canalul de Suez

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La invitaţia egiptenilor de a lucra pe Canalul de Suez au răspuns un grup de marinari care navighează în prezent pe vasele flotei maritime de stat din Baltica şi care lucrează în porturile sovietice. V. V. Gherasimov, şi-a exprimat dorinţa de a ajuta poporul egiptean să menţină funcţionarea fără întrerupere a acestei căi de apă de cea mai mare importanţă. El a străbătut de multe ori Canalul de Suez şi cunoaşte bine munca de pilot. V. M. Stulov, A. N. Cimutov, G. T. Primak, M. S. Ponosov, şi mulţi alţi marinari din Baltica şi-au exprimat de asemenea dorinţa de a lucra ca piloţi de vase pe Canalul de Suez.

Pentru a lucra ca pilot pe Canalul de Suez au plecat P. N. Vasilevski, V. V. Nejivoi şi A. D. Tabakar, vechi marinari în apele Extremului Orient. Ei stăpînesc la perfecţie arta navigaţiei şi au străbătut de cîteva ori Canalul de Suez.

Apelul guvernului Egiptului adresat marinarilor sovietici cu propunerea de a lucra ca piloţi pe Canalul de Suez, a fost întîmpinat cu căldură şi de către lucrătorii altor porturi ale U.R.S.S.

★

După cum comunică agenţia China Nouă, pînă la 5 septembrie 29 de piloţi din Şanhai şi-au exprimat dorinţa de a lucra la Canalul de Suez.

★

Presa anunţă de asemenea că un grup de piloţi din Republica Democrată Germană, Japonia, Germania occidentală şi alte ţări au prezentat oferte pentru a fi angajaţi.

Proteste împotriva concentrării de trupe franceze şi engleze în Cipru

NEW YORK 6 (Agerpres). — TASS transmite: Agenţia Associated Press comunică că reprezentantul Siriei la O.N.U., Rafik Al-Aşa, a protestat împotriva concentrării de trupe franceze şi engleze pe insula Cipru.

In declaraţia pentru presă reprezentantul Siriei subliniază că transferarea de trupe în Cipru a agravat încordarea în această regiune.

LONDRA 6 (Agerpres). — TASS transmite: Agenţia Reuter anunţă că reprezentantul permanent al Iordaniei la O.N.U. şi ambasadorul Iordaniei în S.U.A., Rifan, s-a pronunţat la 5 septembrie, la Amman, împotriva concentrării de trupe franceze în insula Cipru.

★

Postul de radio Damasc a anunţat că ministrul Afacerilor Externe al Siriei, Salah Ed din Bitar a făcut cunoscut ambasadorului francez la Damasc protestul său împotriva transferării de trupe franceze pe insula Cipru. Ministrul a declarat că aceste acţiuni ameninţă pacea în Orientul arab.

În legătură cu întrevederile dintre Pietro Nenni şi Saragat

ROMA 6 (Agerpres). — In ultimele zile, ziarele italiene au anunţat că la Pralognan au avut loc întrevederi între secretarul partidului socialist italian, Pietro Nenni, şi secretarul partidului social-democrat, Saragat, în problema restabilirii unităţii mişcării socialiste italiene.

In legătură cu aceasta, răspunzînd comentariilor făcute de unele ziare de dreapta italiene şi din alte ţări occidentale, Pietro Nenni a făcut o declaraţie ziarului „Avanti" subliniind printre altele: „Titlurile şi tonul cu care anumite ziare italiene şi franceze au comentat întrevederile de la Pralognan scot în evidenţă încercările de a prezenta problema unităţii socialiste într-o lumină favorabilă cercurilor de dreapta. Cei care cunosc lupta socialiştilor italieni ştiu că nu e cituşi de puţin vorba de aceasta. De multe luni, noi am studiat problema unităţii socialiste în termeni concreţi şi ţinînd seama de toate posibilităţile de desfăşurare. Aceste posibilităţi cuprind atît apropierea între socialişti şi social-democraţi în luptele de fiecare zi, cît şi stabilirea unei platforme politice comune pentru alegerile din 1958 şi realizarea unităţii propriu-zise. Noi nu vrem să ne lăsăm să cădem pradă, direct sau indirect, majorităţii partidelor de centru spune în continuare Pietro Nenni. Este, cred, inutil să adaug că noi nu renunţăm la niciunul din obiectivele noastre. Ceea ce am cîştigat în direcţia unei politici de unitate rămîne cîştigat, nimic nu lasă să se prevadă că raporturile noastre cu tovarăşii noştri comunişti sau raporturile noastre cu stînga laică şi catolică ar fi afectate de realizarea unităţii socialiste sau de iniţiativele în cadrul politicii de unitate. Cred dimpotrivă că contrariul este adevărat. In orice caz, noi ne ghidăm după interesul muncitorilor".

Cuvîntarea delegatului R.P.R. la a 11-a sesiune a Federaţiei Mondiale pentru Naţiunile Unite

GENEVA 6 (corespondenţă specială Agerpres). — Cu ocazia celei de a 11-a sesiuni a Federaţiei Mondiale a Asociaţiilor pentru Naţiunile Unite care şi-a început lucrările la Geneva la 2 septembrie, au avut loc o serie de adunări festive pentru sărbătorirea a 10 ani de la înfiinţarea Federaţiei. Cu acest prilej, printre personalităţile invitate să ia cuvîntul a fost şi delegatul R.P.R. Mihail Ralea, care a vorbit la 4 septembrie despre „colaborarea internaţională şi progresul economic şi social".

In cursul cuvîntării sale, delegatul R.P.R. a subliniat interdependenţa crescîndă a economiilor diferitelor ţări şi a arătat importanţa colaborării economice pentru dezvoltarea economică şi socială a tuturor ţărilor şi în special a ţărilor slab dezvoltate. El a vorbit de asemenea despre posibilităţile de dezvoltare a relaţiilor comerciale dintre Est şi vest, succesele realizate de R.P.R. şi importanţa pe care o are activitatea O.N.U. pentru înlăturarea barierelor ce mai stau în calea unor schimburi comerciale normale. In concluzie, Mihail Ralea a preconizat înfiinţarea unei agenţii specializate a O.N.U. pentru comerţul internaţional şi convocarea sub egida O.N.U. a unei conferinţe internaţionale asupra comerţului.

Conferinţa delegatului R.P.R. a fost ascultată cu atenţie şi s-a bucurat de un deosebit succes.

In şedinţa de lucru a Adunării plenare din după amiaza zilei de 5 septembrie, a luat cuvîntul B. Bereanu, secretarul Asociaţiei pentru Naţiunile Unite din R.P.R.

—◇○◇—

O hotărîre a Ministerului Invăţămîntului din R.S.F.S.R.

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: Ministerul Invăţămîntului din R.S.F.S.R. a adoptat o hotărîre cu privire la desfiinţarea începînd cu anul şcolar 1956/1957 a examenelor de fine de an în clasele IV, V. VI, VIII şi a IX-a din şcolile medii precum şi în şcolile tineretului muncitor şi sătesc. Această hotărîre este menită să uşureze munca elevilor. In afară de aceasta, practica a arătat că notele obţinute de elevi la examene, coincid în marea lor majoritate cu notele anuale.

Concomitent, s-a redus numărul examenelor în clasa a VII-a. Elevii din clasa a VII-a vor da un examen la limba rusă scris şi oral, la algebră şi aritmetică (scris). In afară de aceasta, elevii din clasa a VII-a din şcolile naţionale, vor da examen scris la limba maternă.

Absolvenţii şcolilor medii vor da examen scris la literatură (compoziţie) şi examen oral la algebră, geometrie, fizică, chimie, din materia clasei a X-a la care se vor adăuga unele întrebări din materia claselor a VIII-a şi a IX-a. Examenul la istorie se va da numai din materia clasei a X-a. In loc de examenul oral la literatură, se introduce un examen oral la o limbă străină.

Să fie anulată sentinţa de la Karlsruhe!

Sentinţa de la Karlsruhe — o crimă şi o prostie

Oamenii iubitori de pace din lumea întreagă văd astăzi limpede scopul urmărit de dl. Adenauer prin interzicerea P.C.G. şi reprimarea poliţienească a luptătorilor pentru reunificarea Germaniei pe baze democratice.

Cancelarul de la Bonn — demn moştenitor al tradiţiilor bismarckiene şi hitleriste — a năzuit, prin sentinţa scelerată a Tribunalului „Constituţional" — numit astfel pentru că rolul lui este să calce fără pudoare normele constituţionale cele mai elementare — a năzuit să-şi consolideze rangul său privilegiat printre slujitorii Sfintei Alianţe imperialiste. El şi-a atins fără îndoială acest scop.

Dl. Adenauer a dorit însă mai ales să-şi asigure cale liberă spre reînvierea nestingherită a militarismului prusac şi, mai departe, spre aventura unei noi cruciade antisocialiste, chiar dacă preţul ei sigur ar fi pieirea poporului german şi transformarea ţării sale într-un morman de ruine pîrjolite. Sînt convins că în ciuda complicităţii şi ajutorului reacţiunii naţionale şi internaţionale, acest scop principal nu va fi atins şi că „succesul" repurtat de dl. Adenauer este precar şi se va transforma în cele din urmă într-o definitivă şi iremediabilă înfrîngere a neo-nazismului.

Sentinţa de la Karlsruhe a stîrnit protestul indignat al opiniei progresiste mondiale, fapt firesc dacă se ţine seama de monstruozitatea ei juridică şi de sensul ei antidemocratic, de violare brutală a drepturilor poporului sub masca ipocrită a justiţiei burgheze. Sentinţa de la Karlsruhe a fost însă apreciată nefavorabil chiar de partea ponderată a opiniei publice conservatoare germane şi apusene, care o califică „prostie". Dar se cunoaşte aforismul celebrului Talleyrand, mare meşter în ticăloşii politice: „In materie de politică, o prostie este mult mai gravă (pentru cel ce o comite) decît o crimă".

Interzicerea Partidului Comunist din Germania este şi o crimă şi o prostie. Este o crimă împotriva intereselor vitale ale poporului german şi ale tuturor popoarelor lumii, pentru că P.C.G., asemenea tuturor partidelor marxist-leniniste, constituie avangarda forţelor luptătoare pentru pace, acest bun suprem al omenirii. Este o prostie, pentru că un partid revoluţionar muncitoresc nu poate fi „interzis", nu poate fi suprimat atîta timp cît proletariatul, cît poporul muncitor pe care-l reprezintă există şi suferă exploatarea capitalistă. Dl. Adenauer, ca şi ceilalţi politicieni reacţionari adepţi ai politicii de „mînă forte", ar trebui să cunoască un adevăr atît de elementar, dacă ochii lor nu ar fi orbiţi de patimă şi de ignoranţă.

P.C.G. există deci şi luptă mai departe. Desigur, condiţiile ilegalităţii sînt grele, dar nu mai grele decît cele impuse bolşevicilor de ohrana ţaristă. Ilegalitatea căleşte pe adevăraţii comunişti. Prigoana le va însuti deci puterile, va însuti simpatia poporului german pentru ei. Susţinut de această simpatie mereu mai activă; susţinut de poporul german liber din Republica Democrată Germană şi de întreaga opinie publică progresistă mondială, P.C.G. va şti să realizeze în jurul său unitatea clasei muncitoare din Republica Federală Germană, va şti să antreneze în lupta împotriva reacţiunii întregul popor muncitor.

Prof. dr. ALEX. SANIELEVICI
membru corespondent al Academiei R.P.R.

UN ACT ILEGAL

Tribunalul Constituţional Federal din Karlsruhe, prin sentinţa din 17 august a.c. a pronunţat interzicerea Partidului Comunist din Germania, ca fiind un partid „anticonstituţional".

Caracterul vădit injust al acestei soluţii, lipsită de orice temei juridic şi dată în flagrantă contrazicere cu realitatea, a stîrnit indignarea tuturor oamenilor cinstiţi din lumea întreagă, care, indiferent de naţionalitate sau convingeri politice, şi-au manifestat dezaprobarea faţă de acest act anticonstituţional ce reînvie practicile fasciste în domeniul dreptului procesual.

Netemeinicia actului de acuzare, prin care a fost investit tribunalul din Karlsruhe, nesocotirea formelor esenţiale procesuale în cursul dezbaterii cauzei, încălcarea dreptului de apărare, precum şi falsitatea concluziei juridice prin care a fost consfinţită această ilegalitate, demonstrează în mod evident caracterul netemeinic şi nelegal al acestei sentinţe, dată cu nesocotirea drepturilor şi libertăţilor elementare ale poporului german.

Inspirîndu-se din actele de acuzare pe care în trecut regimul hitlerist le-a ticluit în contra unor membri ai Partidului Comunist din Germania, actul de acuzare prin care a fost investit tribunalul din Karlsruhe arată, între altele, că Partidul Comunist din Germania a propus organizarea unui referendum popular împotriva remilitarizării şi a chemat poporul să se împotrivească politicii de război, ceea ce în primul caz, prin actul de acuzare, se consideră a fi „o serioasă ameninţare pentru existenţa republicii federale", iar în al doilea caz „ar constitui o acţiune care încalcă orînduirea democratică".

Calificînd ca atare activitatea partidului comunist german, acuzarea în mod tendenţios şi în dispreţul legii, a încercat să-şi bazeze în drept susţinerile pe dispoziţiile art. 21 din Constituţie care prevăd posibilitatea de a fi declarat anticonstituţional orice partid care „prin ţelurile sale şi prin comportarea membrilor săi urmăreşte să prejudicieze sau să lichideze orînduirea democratică liberă sau ameninţă existenţa republicii federale".

Este însă prea bine cunoscut că Partidul Comunist din Germania, pe vremea dictaturii fasciste din Germania, cu preţul unor jertfe grele a dus fără ezitare lupta pentru lichidarea hitlerismului şi instaurarea unei orînduiri democratice libere în Germania, iar după zdrobirea hitlerismului a luptat deschis şi consecvent pentru pace, împotriva remilitarizării Germaniei, pentru unificarea acesteia pe baze paşnice şi democratice, pentru libertate, independenţă şi colaborare între popoare.

Urmărind asemenea scopuri în care se întruchipează aspiraţiile marilor mase de oameni ai muncii din Germania, activitatea partidului comunist, prin ţelurile sale ca şi prin comportarea membrilor săi, nu a putut şi nu poate să prejudicieze sau să periclitezi orînduirea democratică germană la care se referă art. 21 din Constituţie, ci dimpotrivă, ea s-a desfăşurat în spiritul prevederilor Constituţiei şi în vederea întăririi unei orînduiri democratice, libere.

Prin urmare, cu toate că activitatea Partidului Comunist din Germania, nu a încălcat cu nimic legalitatea din Republica Federală Germană, totuşi cercurile guvernante din această ţară, încălcînd propria lor legalitate, au regisat procesul de la Karlsruhe care a dus la interzicerea Partidului Comunist.

Tribunalul din Karlsruhe a dat o astfel de hotărîre luînd în considerare conţinutul unor materiale din care lipseau pasagii întregi, dîndu-le şi o interpretare intenţionat greşită. De aceea sentinţa bazată pe astfel de dovezi este netemeinică. Aceeaşi sentinţă este şi nelegală întrucît a fost dată cu încălcarea principiului egalităţii părţilor în proces, prin aceea că încă de la începutul dezbaterilor, Tribunalul a hotărît ca reprezentantul Partidului Comunist din Germania, să nu aibă în proces drepturi egale cu acelea ale reprezentanţilor guvernului. Ca o consecinţă, s-au nesocotit drepturile procesuale şi s-a încălcat în mod sistematic dreptul de apărare, deoarece reprezentanţilor Partidului Comunist din Germania li s-a retras cuvîntul ori de cîte ori au voit să învedereze netemeinicia acuzărilor ce li se aduceau.

De asemenea, s-a dat în mod voit o interpretare greşită dispoziţiunilor din Constituţia Republicii Federale Germane.

Hotărîrea Tribunalului Constituţional Federal din Karlsruhe, dată în condiţiile ofensivei forţelor reacţionare germane pentru înăbuşirea rezistenţelor ce stau în calea planurilor lor militariste revanşarde, constituie un act de violenţă prin care:

a) se calcă în picioare drepturile şi libertăţile cetăţeneşti de ordin constituţional în domeniul vieţii de stat şi social politice ale poporului german şi anume, drepturile electorale, libertatea cuvîntului, a presei, a adunărilor etc;

b) se încalcă prevederile constituţionale cu privire la unificarea Germaniei;

c) se nesocoteşte dispoziţiunea constituţională cu privire la cazurile şi condiţiunile în care un partid politic poate fi declarat neconstituţional;

d) se încalcă hotărîrile adoptate de puterile din coaliţia antihitleristă cu privire la democratizarea Germaniei.

In faţa acestei situaţii, clasa muncitoare din Germania nu este singură. Alături de ea stau partidele comuniste şi muncitoreşti din întreaga lume, precum şi oamenii cinstiţi de pretutindeni care în aceste zile grele pentru poporul german şi-au exprimat solidaritatea lor frăţească cu clasa muncitoare din Germania.

VUZA C. GEORGE PAVEL
Prim locţiitor al procurorului general al R.P.R.

Continuă protestele în Germania

BERLIN 6 (Agerpres).—A.D.N. transmite: Interzicerea Partidului Comunist din Germania continuă să stîrnească noi proteste împotriva actului antidemocratic al autorităţilor de la Bonn, atît în Germania occidentală cît şi în Republica Democrată Germană.

Preotul Stiglitz din Delitz (regiunea Halle), condamnînd interzicerea P.C. din Germania, a subliniat că comuniştii au fost luptători neînfricaţi împotriva fascismului hitlerist şi au adus numeroase jertfe în această luptă. Primarul Linkenheim (districtul Karlsruhe) s-a pronunţat împotriva retragerii mandatelor deputaţilor comunişti în Consiliul Comunal.

Impotriva interzicerii P.C. din Germania protestează membrii de rînd ai partidului Uniunii creştin-democrate, principalul partid din guvernul de la Bonn. Astfel, primarul oraşului Newiges, Kort, a declarat că nu este de acord cu hotărîrea Tribunalului constituţional vest-german şi şi-a exprimat regretul în legătură cu retragerea mandatelor deputaţilor comunişti în parlamentul orăşenesc.

Luînd cuvîntul la o conferinţă a organizaţiei locale a P.S.D.G. din Hamburg, social-democratul Hartig a declarat că el este solidar cu Partidul Comunist din Germania.

Presa anunţă că diferite organizaţii şi reprezentanţi ai vieţii publice din cele două state germane adresează autorităţilor vest-germane scrisori şi telegrame în care cer anularea sentinţei pronunţate împotriva P.C. din Germania.

24 ore

BRIGHTON. — In şedinţa din 6 septembrie a celui de al 88-lea congres al sindicatelor britanice, a fost adoptată în unanimitate o rezoluţie extraordinară în care se cere reglementarea paşnică a problemei Canalului de Suez.

PARIS. — După cum subliniază presa franceză, discuţiile asupra problemei Suezului în şedinţa din 5 septembrie a Consiliului Uniunii Atlanticului de Nord (N.A.T.O.) se desfăşoară „în secret absolut".

BERLIN. — La Leipzig şi-a început lucrările tradiţionala conferinţă a sindicatelor pe întreaga Germanie, la care iau parte 1.500 de activişti sindicali şi membri ai sindicatelor din cele două state germane, dintre care 1.300 din Germania occidentală.

La lucrările conferinţei participă W. Ulbricht, prim secretar al C.C. al P.S.U.G., H. Warnke, preşedintele Uniunii sindicatelor libere germane (U.S.L.G.) şi alţi activişti.

PHENIAN. — După cum anunţă Agenţia Centrală Telegrafică Coreeană, în zilele de 30 şi 31 august a avut loc la Phenian plenara C.C. al Partidului Muncii din Coreea. La plenară au fost examinate două probleme: 1) Cu privire la bilanţul călătoriei delegaţiei guvernamentale a R.P.D. Coreene în ţările frăţeşti şi unele sarcini ale partidului. 2) Imbunătăţirea ocrotirii sănătăţii populaţiei. La primul punct a luat cuvîntul Kim Ir Sen, preşedintele C.C. al Partidului Muncii din Coreea.

GENEVA. — La 5 septembrie, cea de a 11-a sesiune a Federaţiei mondiale a asociaţiilor pentru sprijinirea O.N.U. a votat pentru primirea în Federaţie a Asociaţiei naţionale a U.R.S.S.

NEW YORK. — Corespondenţii agenţiilor de presă americane transmit din Colombo că S. Bandaranaike, primul ministru al Ceylonului, a declarat la 5 septembrie că „Ceylonul va face tot posibilul" pentru ca Republica Populară Chineză să fie reprezentată în Organizaţia Naţiunilor Unite.

PARIS. — După cum anunţă agenţia France Presse, la 4 septembrie preşedintele Consiliului de Miniştri, Guy Mollet, a comunicat hotărîrea guvernului de a lansa un împrumut intern în sumă de 150 de miliarde de franci „destinat pentru acoperirea cheltuielilor extraordinare în Algeria". Ziarul „Libération" subliniază că acest împrumut lansat în interesul marilor fabricanţi va aduce prejudicii finanţelor statului.

LONDRA. — La 6 septembrie, după şedinţa guvernului englez, s-a anunţat că „cabinetul a hotărît să ceară preşedinţilor Camerei lorzilor şi Camerei Comunelor să convoace parlamentul miercuri, 12 septembrie". După cum se ştie parlamentul englez urma să fie în vacanţă pînă la 23 octombrie. Convocarea parlamentului înainte de data fixată a fost determinată de necesitatea de a se lua în discuţie problema Canalului de Suez şi cea a Ciprului.

Provocare banditească a unui asasin vest-german la frontiera R. D. Germane

BERLIN 6 (Agerpres). — Agenţia A.D.N. transmite: Bandiţi veniţi din Germania occidentală au organizat la 3 septembrie pe linia de demarcaţie de lîngă Buttlar, în Turingia, un incident de frontieră căruia i-a căzut victimă fruntaşul Estel din poliţia de graniţă a R.D.G. Aproximativ la ora 15,15 un automobil venind de pe teritoriul Germaniei occidentale s-a îndreptat spre teritoriul Republicii Democrate Germane. Din automobil a coborît un necunoscut care s-a adresat în limba engleză fruntaşului Estel, care era de serviciu în acest raion. Somat de Estel să-l urmeze la postul de frontieră apropiat, necunoscutul care încălcare graniţa a deschis focul folosind două revolvere ascunse în buzunarele hainei. Fruntaşul Estel a fost ucis. Criminalul a fugit în direcţia liniei de demarcaţie, trăgînd în oamenii veniţi la locul incidentului. Atunci cînd provocatorul a ajuns din nou pe teritoriul Germaniei occidentale a apărut un automobil cu o instalaţie de radio şi un jeep prevăzut cu mitralieră şi megafon.

După cum au arătat cercetările, asasinarea funcţionarului de la poliţia de graniţă Estel a fost o provocare dinainte pregătită.

Întîlnire cu el însuşi

La recentele manevre militare din Normandia (Franţa) ale unor unităţi N.A.T.O. au luat parte ca invitaţi şi mai mulţi generali din noua armată vest-germană. Printre aceştia se afla şi generalul von Feuchtinger care, în timpul celui de al doilea război mondial, s-a făcut vinovat de asasinarea în localitatea Andrieux din Normandia a numeroşi prizonieri şi locuitori paşnici refugiaţi în adăposturi. (Ziarele)

Umbra trecutului către „invitatul" de acum:
— Să ştii că nu te-ai schimbat deloc între timp!
Desen de N. CLAUDIU

Informaţii

Joi dimineaţa au părăsit capitala plecînd spre Portugalia Acad. Raluca Ripan, prof. C. Drăgulescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., locţiitor al ministrului Invăţămîntului şi prof. C. Macarovici, membru corespondent al Academiei R.P.R., pentru a participa la Congresul internaţional de chimie pură şi aplicată ce va avea loc între 9 şi 16 septembrie la Lisabona.

La invitaţia făcută de către Comitetul pentru Comerţul Exterior al R.P.F. Iugoslavia tov. Marcel Popescu, ministrul Comerţului Exterior, a plecat joi dimineaţa cu avionul spre Belgrad, pentru a participa la deschiderea oficială a Tîrgului internaţional de mostre de la Zagreb.

La acest tîrg, care are un caracter multilateral, participă şi ţara noastră cu un pavilion în care sînt prezentate produse din diferite sectoare economice.

In cadrul acordului cultural dintre R.P.R. şi R. P. Ungară, miercuri a sosit în Capitală, pentru un schimb de experienţă, dr. Balogh Jolan, profesor de istorie a artei din Budapesta.

(Agerpres)

Noutăţi despre tineretul lumii

ADUNAREA U.T.C. DIN URUGUAY

MONTEVIDEO 6 (Agerpres). — TASS transmite: La Montevideo a avut loc adunarea Uniunii Tineretului Comunist din Uruguay consacrată aniversării a unui an de la crearea uniunii.

In numele Comitetului Executiv al Uniunii Tineretului Comunist, Vanstein a prezentat raportul asupra activităţii Uniunii tineretului în primul an al existenţei sale şi asupra sarcinilor viitoare ale Uniunii. Raportorul şi cei care au luat cuvîntul la discuţii au subliniat necesitatea unirii tinerilor de diferite orientări politice în lupta pentru drepturile lor.

La adunare a fost ales Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist din Uruguay.

ŞCOLI DIN CIPRU INCHISE DE COLONIALIŞTI

Săptămînalul britanic „Tribune" relatează despre noi măsuri represive adoptate de autorităţile militare engleze în insula Cipru.

Autorităţile britanice de ocupaţie din Cipru — scrie revista — au luat măsuri pentru a închide multe din şcolile greceşti de pe insulă. Din cele 29 de şcoli secundare de pe teritoriul Ciprului, patru vor rămîne închise, potrivit ordinelor guvernatorului. Printre acestea se găsesc marile gimnazii de la Famagusta şi Limassol, care amîndouă, numără peste 4.800 de elevi. Celelalte şcoli secundare suferă de pe urma lipsei de profesori, deoarece autorităţile au deportat 132 de profesori greci din totalul de 400 de profesori din Cipru. Mulţi dintre ei au fost expulzaţi în Grecia. Şi în acelaşi timp, regimul colonial a avut grijă ca pe insulă să nu se pregătească un număr suficient de cadre didactice, astfel că cei deportaţi nu pot fi înlocuiţi.

In consecinţă — arată „Tribune" — opt şcoli vor trebui să rămînă închise din lipsă de cadre didactice, iar altele vor fi obligate să funcţioneze fără anumite clase şi să-şi restrîngă numărul elevilor. In acelaşi timp, dintre şcolile primare, unde învaţă copii între 6 şi 12 ani, nu mai puţin de 270 au fost închise în cursul anului şcolar trecut, din cauză că elevii au arborat steagul grecesc".

VEŞTI DIN ANGLIA LA INCEPUT DE AN ŞCOLAR

Intr-un articol în care se ocupă de lipsa îngrijorătoare de profesori pentru şcolile elementare şi secundare în Anglia, revista săptămînală britanică „Tribune" subliniază că situaţia a ajuns atît de serioasă încît se prevede de pe acum că un număr de şcoli nu-şi vor putea începe cursurile.

„Lipsa de profesori — scrie revista — este astăzi o problemă naţională care, laolaltă cu numărul claselor în care sînt siliţi să înveţe un număr prea mare de elevi, arată mai bine decît orice eşecul politicii în acest domeniu a guvernului conservator. In anul şcolar trecut, aproape jumătate din numărul copiilor de şcoală — 3 milioane dintr-un total de 6 milioane şi jumătate — au fost siliţi să înveţe în clase supraîncărcate. Cam o treime din şcolile elementare au avut clase cu un număr prea mare de elevi, iar în jumătate din şcolile secundare învăţămîntul s-a desfăşurat în mod nesatisfăcător din cauza numărului prea mare de elevi în fiecare clasă".

Ca un exemplu care să ilustreze această situaţie, revista citează cazul oraşului Birmingham unde, în luna ianuarie 1956, erau vacante 1.128 posturi de profesori. „Dacă nu se vor lua măsuri — scrie „Tribune" — este de prevăzut că se va produce o dezorganizare serioasă a învăţămîntului în această localitate. De pe acum directorii cîtorva şcoli au fost înştiinţaţi că vor trebui să restrîngă numărul elevilor, iar în altele se discută ţinerea de cursuri numai pentru jumătate din timpul prescris prin legea învăţămîntului".

Revista arată că sînt absolut necesare măsuri care să uşureze situaţia profesorilor britanici şi care să le permită un trai omenesc, spre a constitui în acelaşi timp şi un stimulent pentru formarea de noi cadre. „Dar chiar pînă la adoptarea unor asemenea măsuri, pe care Ministerul Educaţiei nu le priveşte cu ochi buni — arată revista — copiii suferă...".

Meridiane sportive

Ce rezultate au obţinut sportivii noştri ieri? Desigur, această întrebare şi-o pune fiecare iubitor de sport cînd caută cu înfrigurare rezultatele celor ce reprezintă sportul romînesc peste hotare.

Amatorii de volei aşteaptă cu nerăbdare să afle rezultatele întîlnirilor grele pe care le-au susţinut reprezentanţii noştri la Paris. Prima veste priveşte partida dintre echipa noastră feminină şi puternica echipă sovietică. Voleibalistele noastre au jucat remarcabil reuşind să cîştige primele două seturi (15—12. 15—11), în continuare însă, ele au repetat „figura" pe care au făcut-o băieţii în partida cu R. Cehoslovacă, pierzînd trei seturi la rînd (6—15, 12—15, 8—15) în faţa echipei sovietice care a avut o puternică revenire.

La Moscova, în cadrul celui de al 5-lea tur al Olimpiadei de şah, reprezentanţii noştri s-au întîlnit cu cei ai Belgiei, una dintre cele mai puternice echipe din grupa IV-a. Şahiştii romîni s-au comportat şi de data aceasta foarte bine obţinînd o victorie de preţ. Rezultatul de $2^1/_2$ la $1^1/_2$ a fost realizat de Ciocîltea, Troianescu, Soos care au remizat respectiv cu O'Kelly, Dunkelblum. Limbos şi de Ghiţescu care l-a învins pe Thibaut.

Din oraşul Tientsin (R.P. Chineză) ne-a sosit o altă ştire despre sportivii noştri. Echipa reprezentativă masculină de baschet a R.P.R. a cîştigat întîlnirea pe care a avut-o cu selecţionata oraşului Tientsin cu scorul de 89—71. Baschetbaliştii romîni vor susţine noi întîlniri în oraşul Sangun.

Ieri dimineaţă a plecat spre Moscova echipa de tenis a R.P.R. care se va întîlni sîmbătă şi duminică cu cei mai valoroşi jucători sovietici. Credem că componenţii echipei noastre printre care sînt Gh. Viziru, Marin Viziru, T. Bădin, Eva Stăncescu, Irina Ponova, Julieta Namian, ne vor reprezenta de data aceasta cu cinste. Aşteptăm cu nerăbdare rezultatele.

După nenumăratele recorduri mondiale stabilite în aceste zile pe pistele de atletism iată că ne parvine vestea despre 3 noi recorduri mondiale, de data aceasta însă la ciclism. Francezul Isaac Vitre în proba de 5 km. a realizat timpul de 6'10"2/5, italianul Faggin în proba de 1 km. cu plecarea de pe loc a înregistrat 1'09"1/5 şi compatriotul său Morettini a alergat proba de 1 km. lansat în 1'03"3/5.

Se ştie că duminică 9 septembrie se dă plecarea din Bucureşti în Campionatul ciclist de mare fond al R.P.R. Inainte cu o zi, sîmbătă, un mare număr de ciclişti vor pleca într-o altă cursă ciclistă: în cel de al 13-lea tur ciclist al Poloniei, la care vor participa ciclişti din Danemarca, R. P. Ungară, R.P.F. Iugoslavia, R. D. Germană şi bine-înţeles polonezi.

Ultima ştire care ne soseşte pe teletip este din Paris şi ne aduce o bucurie. Echipa noastră masculină de volei care a întîlnit pentru prima dată în mod oficial echipa S.U.A. a repurtat victoria cu 3—2.

R. L.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel 7.60.10. Secţia scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
STAS — 3452 — 52